

Mohácsi Hírlap

Kétheti közéleti újság

Szerkesztőség: Mohács, Bakács u. 1.

Ára: 26 Ft

Szerkesztőségi telefon: (69) 311-447

Borongós csataévforduló, méltó megemlékezés

Az augusztus vége Mohácson hagyományosan az emlékező ünnepek, a történelmi kegyelet lerovásának, a hősök előtti tisztelgésnek az ideje.

900 éves jubileumunk az eddigiekénél is emelkedettebb, tartalmasabb ünnepek szervezésére készítette a szervezőket.

Az időjárás azonban csak módjával volt kegyes hozzájuk. Szombaton, augusztus 28.-án a megemlékezések idejére még visszafogta magát az eső, pár percre a nap is kisütött.

A Szepesy parkban a lengyel Hősök Emlékművénél 20-30 érdeklődő jelenlétében dr. Papp Iván a Városvédő Egyesület titkára mondott rövid beszédet, melyben méltatta a keresztény Európa védelmében hősi halált halt lengyel zsoldoskatonának önfeláldozó helytállását a tragikus végű mohácsi csatában. Az emlékműnél Kuti István polgármester és Dr. Grünfelder Lőrinc, alpolgármester helyezte el az önkormányzat, Bauhoffer József elnök és Köveskúti Péter választmányi tag a Városvédő Egyesület koronáját.

A II. Lajos emlékműnél fél

Alain Faugaret, Egon Straub és Jordan Kirilov koszorúz a II. Lajos emlékműnél

órával később Palotabozsok-Somberek-Mohács Ifjúsági fúvószenekara térzenével köszöntötte a szép számmal gyülekezőket. A korábbi évekhez képest idén vettek részt a legnagyobb számban az érdeklődők. A Bendeгүй hajó szinte teltház-

zal közlekedett a Csele-patakhoz, és sokan jöttek a legkülönbözőbb járművekkel, és résztvettek a Mohácson tartózkodó partnervárosok küldöttségei is.

Az ünnepi beszédet Bojtár László mondta, a tőle megszokott színes, lenyűgöző stílus-

ban, sok információt tartalmazó előadásban, amit mohácsi kórusok odaillo hangfelvételeivel illusztrált. Kisfaludy: Mohácsi dal című, ritkán hallható versét Mátrai Attila a gimnázium tanulója tolmácsolta szépen.

(Folytatás a 2. oldalon)

Fotó: Horváth Tibor

Testvérvárosi szerződés aláírása, díszpolgári címek átadása

A testvérvárosi szerződés ünnepélyes aláírása.

Fotó: Schindiné Menyhart Éva

Zsúfolásig megtelt augusztus 29.-én délután 3 órakor a Polgármesteri Hivatal díszterme, amely ünnepélyes önkormányzati ülés színhelye volt.

Göncz Árpád Köztársasági Elnök jelenlétében került sor a két testvérváros Wattrelos és

Mohács együttműködési nyilatkozatának aláírására, amely a kulturális-sport-gazdasági kapcsolatok további elmélyítését a konkrét cselekvés színterére való átlépést jelenti.

A francia delegáció és a „Temps de Vivre” énekkar ne-

vében Alain Faugaret polgármester mondott beszédet, a történelem során kialakult francia-magyar kapcsolatokra tekintett vissza.

Magyarországot és népet jellemezve Jean de La Fontaine-től kölcsönzött két metafo-

rát: „A hölgy és a nád”-ból és a „Kátyúba ragadt kocsi”-ból.

A magyar nép olyan, mint a nád: a legfélelmetesebb vihart is töretlenül állja és természetétől idegen, hogy segítségért könyörögjön szomszédainál.

– „Lehet, hogy az önök országa terjedelmre kicsi, de számomra egy nagy nemzet. Népeinek erős akarata, dinamizmusa, vendégszeretete teszi azzá.” Jellemzőként utalt Petőfi Sándor „Magyar vagyok” című versére is.

„Ha az öröm legjobban festi képem

Magas kedvemben sírva fakadok,

De arcom víg a bánat idejében,

Mert nem akarom, hogy sajnáljatok!”

A második napirendi pont a városi díszpolgári címek átadása volt.

A képviselőtestület 2 évvel ezelőtti rendeletet hozott arról, hogy Mohácsért kiemelkedő munkát végzők, évente 1 alkalommal, a testület határozata alapján díszpolgári cím elismerésben részesüljenek.

(Folytatás a 2. oldalon)

A tartalomból:

Vélemények a sétálóutcáról	3. oldal
Lesz-e rádiója Mohácsnak	4. oldal
DÍSZPOLGÁRAINK	6.-7. oldal
A titokzatos levél margójára	8. oldal
Horgász-halász (h)idegháború	9. oldal
Vespro bemutató Mohácson	10. oldal

Az államfő tiszteleg a mohácsi hősök sírja előtt.

Fotó: Horváth Tibor

Göncz Árpád mohácsi programja

A Szentháromság szobor felavatása és felszentelése

Augusztus 29.-én Mohácson töltötte napját Göncz Árpád államfő, megtisztelve ezzel 900 éves jubileumát ünneplő városunkat.

A köztársasági elnököt az időjárás közbeszólása miatt nem az Emlékparkban, hanem a Városházán fogadták Mohács vezetői. Ezt követően Göncz Árpád résztvett a szentmisén és beszédet mondott az ünnepségen a Fogadalmi templomban.

Déli 12 órakor került sor az új Szentháromság szobor felavatására és felszentelésére, amelyen résztvett az államfő is. Kuti István polgármester avatóbeszéde után Mayer Mihály megyéspüspök méltatta a Szentháromság szobor jelentőségét, alkotóit és a várost, hogy ilyen alkotás létrehozására vállalkozott. Majd Angelo Acerbi pápai nuncius latin nyelven végezte el a szentelési szertartást, körbejárva a szobrot és azt három oldalról illette a szentelt vízzel. Az ünnepségen közreműködött az ifjúsági fúvószenekar, sorfalat álltak a mohácsi cserkészek, gyönyörűen mondta el Berzsenyi Dániel: Fohászok című versét Király Ágnes, a Gimnázium tanulója. Az ünnepség végén Bojtár László zeneszerző latin nyelven köszöntötte Angelo Acerbi érseket, és kislányok kedveskedtek virággal az apostoli nunciusnak, a megyéspüspöknek és a Köztársaság elnökének.

Göncz Árpád innen gyalog folytatta útját a díszbéd helyszínére a mohácsi Halászcserdába, ahol Nagy Tibor és gárdája ismét renekelte.

(Folytatás a 2. oldalon)

Borongós csataévforduló, méltó megemlékezés

Göncz Árpád ünnepi beszédét mondja a templomban

Fotó: Schindlné Menyhárt Éva
(Folytatás az első oldalról)

Itt a hagyomány felújítója, a Városvédő Egyesület koszorúzott először. Majd az önkormányzat, s végül az ünnepségek történetében először együtt Bensheim, Watrelos és Lom városok képviselői.

Augusztus 29.-én, vasárnap, a csata 467. évfordulóján az időjárás nem volt kegyes a rendezőkhöz, akik bizony az idei ünnepségekbe már erőn felüli energiákat fektettek be. Némi bizonytalankodás után 9 óra tájban eldőlt, hogy 1976 óta először az ünnepséget a Fogadalmi templomban tartják meg. Ezúton kérnek elnézést mindazoktól, akik hiába fáradtak el az Emlékparkba, de ilyen rövid idő alatt lehetetlenség volt megszervezni a hírlancot. Így is emberfeletti munka volt a tartalék helyszínén némi csúszással megtartani az emlékünnepséget. A templom ennek ellenére zsúfolásig megtelt. A Szentmisét monsignore Angelo Acerbi érsek, pápai nuncius és Mayer Mihály pécsi megyéspüspök celebrálta a mohácsi és környékbeli plébánosok közreműködésével, a misén szépen játszották az egyházi énekeket az ifjúsági fúvószenekar, Dobos József vezetésével. A szer-

A pápai nuncius celebrálta a szentmisét

Fotó: Schindlné Menyhárt Éva
tartás végeztével a Himnusz elhangzása után Kisfaludy: Mohács című elégiáját Köveskúti Péter mondta el. Majd Kuti István polgármester köszöntötte a Magyar Köztársaság elnökét, és az egyházi méltóságokat. Ezt követően Göncz Árpád tartott ünnepi beszédet, melyben bölcs és biztató szavakkal illette a városunkat és polgárait, párhuzamot vonva a történelmi eseményekkel. Természetesen – mint az utóbbi években Mohácson járt valamennyi politikus – kitért a déli szomszédainknál dúló gyilkos háborúra is. Hangsúlyozta, hogy a jó és a rossz közötti határ, nem etnikumok és országok, népek és nemzetek között húzódik, hanem ember és ember között. Úgy vélte, az etnikai problémák akkor jönnek felszínre, ha egy ország felemelkedőben, átalakulóban van, illetve ha szétesésben. Úgy ítélte meg, hogy Magyarország nem az utóbbiak sorába tartozik. Göncz Árpád köztársasági elnök elismerően szólt 900 éves jubileumát ünneplő városunkról.

Az ünnepséget követően a köztársasági elnök, az apostoli nuncius és a delegációk képviselői valamint a város vezetői az emlékparkba hajtattak és megkoszorúzták a hőskövek tömegsírját.

KP

Angelo Acerbi érsek felszenteli a Szentháromság szobrot

Fotó: Schindlné Menyhárt Éva

Nyári táborozás

A Mohácsi Cigány Hagományörző Táncsoport iskolás tagjai 1993. aug. 13-15. között Hosszúhetényben táboroztak.

A három nap során a környék nevezetességeinek megismerése mellett új táncokat tanultak. A csoport vezetője, Petrovics Imre kapcsolatot keresett a helyi Fi Cu Noi beás cigányszervezettel, s így közös programokat is tartottak.

A tábor végén a táncsoport nagy sikerű műsort adott a mintegy 50 főnyi közönségnek, amelyben a helyi Polgármesteri Hivatal is képviseltette magát.

A résztvevők ezúton szeretnék megköszönni a Polgári Védelem Megyei Parancsnokságának és Erdős Sándor örmagynak a táborhely biztosítását. A tábor költségeit szponzorok biztosították.

Köszönjük segítségüket, és azoknak is, akik kisebb összegekkel támogatták ezekben a tanulóknak a hasznos nyári programját.

Orvos a családért konferencia

A Magyar Általános Orvosok Tudományos Egyesületének Baranya megyei csoportja Mohács 900 éves jubileumának tiszteletére az Önkormányzat Évfordulós Emlékbizottsága támogatásával szeptember 11.-12.-én megrendezi a Baranya megyei háziorvosok negyedik fórumát. A fórum helyszíne a Városháza díszterme lesz. A rendezvény védnökei: Dr. Andor Miklós, A MÁOTE örökös elnöke; Dr. Fodor Miklós, az

Országos Háziorvosi Intézet igazgatója; Dr. Morava Endre, az ÁNTSZ Baranya megyei tisztifőorvosa; Dr. Debreczeni László az ÁNTSZ Baranya megyei h. tisztifőorvosa; Dr. Péter Károly főorvos; Kuti István, Mohács polgármestere; a Magyar Orvosi Kamara Baranya megyei szervezete és Mohács Város Önkormányzata.

Csak néhány név és elődás cím kedvezményesülnek:
– Dr. Láng István akadémiai

kus: „Környezetvédelem és egészségügy”

– Dr. Pereszlényi László, Dr. Nyúl István és Dr. Fülöp Ágnes: „Tapasztalataink a Rooming-in ellátásban”

– Dr. Stéger Miklós és Dr. Bányai Elek: „Tapasztalataink a családorvosok oktatás beindításáról a POTE-n” címmel tart előadást.

Az érdeklődőket szeretettel várják.

Göncz Árpád Mohácson

A Szentháromság szobor avatása

Fotó: Horváth Tibor

Az államfőt Nagy Tibor, a Halászcsernye szejfje kísérté asztalához

Fotó: Schindlné Menyhárt Éva

(Folytatás az első oldalról)
A menü:
Bográcsos halászlé
Pisztráng roston hollandi mártással

Strassbourgi szarvasérmék, burgonyakrokett
Schöller parfé torta friss gyümölcscsel
Az ebéd alkalmával mohá-

csi fekete kerámiával ajándékozták meg Göncz Árpádot és Angelo Acerbit. És itt került sor a Szentháromság szobor alkotójának köszöntésére is. Trischler Ferenc szobrászművész és Dévényi Sándor a „Mohács város tisztelete jeléül” feliratú emléklapokat vehette át Kuti István polgármestertől. Az ebédet egyébként résztvevők önkormányzati képviselők, a testvérvárosi küldöttségek (a bolgárt Jordan Kirillov, Lom város polgármestere, a bensheimi Egon Straub, a polgármester első helyettese vezette), a diplomáciai testületek képviselői, az államfő kísérete, és a katolikus egyház papjai.

Göncz Árpád résztvevő a délután 15 órakor kezdődött ünnepélyes önkormányzati ülésen, ahol fel is szólalt.

Ezt követően a köztársasági elnök látogatást tett a Nyugat-Európai Unió ENSZ embargó ellenőrző csoportjának orszádjain.

Végül Mohácsról távozóban koszorút helyezett el a II. Lajos emlékműnél, főhajtással tisztelegve tragikus sorsú királyunk emléke előtt a Csele partján.

KP

Ünnepi önkormányzati ülés

Díszpolgáraink a köztársasági elnök beszédét hallgatják

Fotó: Schindlné Menyhárt Éva

(Folytatás az első oldalról)
Kuti István polgármester városunk három neves személyiségének elsőként Kövesi Józsefnének, Ica nének 60 éves kiváló pedagógiai tevékenységéért, Mohácsi Regős Ferenc festőművész-grafikusnak és Bojtár László zeneszerző-helytörténésznek adta át a díszpol-

gári címet.

Göncz Árpád köszönetét fejezte ki, hogy résztvehetett ezen a jeles napon Mohácson, és gratulált az elismerésben részesülteknek és a 3 művész közül kiemelte a pedagógus tevékenységét.

Az ünnepeltnek nevében Mohácsi Regős Ferenc saját

versével mondott köszönetet.

Az ünnepélyes önkormányzati ülés a „Temps de Vivre” énekkar által csodálatosan felcsendült Európa Himnusz hangjaival zárult.

Sz. É.

Hírek - Hírek - Hírek - Hírek - Hírek - Hírek - HÍREK - Hírek - HÍREK

Rendőrségi hírek

Molnár Sándor százados számolt be az elmúlt 2 hét főbb eseményeiről, s összefoglalójában elmondta, hogy a kerékpárpások sajnálatos módon folytatódnak. Az említett időszakban 6 kerékpár cserélt gazdát, főként a Mountain bike-kokat viszik előszeretettel. A besurranásos lopások száma sem csökkent, aranytárgyakat, ékszereket tulajdonítottak el több lakásból is.

Következzenek a boltbetörések:

- a szőlőhegyi büféből 15.000 Ft értékben cigarettát, üdítőt, jégkrémet vittek el

- az evezősverseny sátorozó résztvevőitől a Sokacrévnél kempinggázpalackokat, ékszereket, ruhaneműket vittek el

- a II. Lajos utcai Paplakból 1.016.000 Ft tűnt el nyomtalanul

- a Rákóczi úti boltból 45.000 Ft értékben kristálycukrot, cigarettát, szeszes italt, élelmiszereket tulajdonítottak el. A tettesek személyére vonatkozóan adatok vannak.

Kocsifeltörésekről is be kellett számolnia a százados úrnak, egyet mi is megemlítnék: a volt MHSZ melletti parkolóban 2 gépkocsit rongáltak meg, kilyuggatták a gumikat, ezzel mintegy 34.000 Ft-os kárt okoztak. A tetteseket elfogták, mohácsi lakosokról van szó.

Sikerült elfogni azt a tettest

is, aki ez év márciusától több mint 8 bűncelekményt hajtott végre; csak néhány közülük: a székelyszabari vegyesboltból 50.000 Ft, a helység italboltjából 28.000 Ft (3 „portyázás” eredménye), a görcsönydobokai italboltból 6.000 Ft, a marázai boltból 48.000 Ft értékben tulajdonított el szeszesitalt, dohányárut, cigarettát stb... Az ügyészség előzetes letartóztatásba helyezte a gyanúsítottat.

Talán a rendőrséget legérzékenyebben érintő eset történt 2 hete, hiszen egy rendőr volt a sértett az ügyben.

A Pécsi úti ÉLDI diszkontárúháznál, a kerékpárszámban állt a dunaszekcsői fiatalember, aki a rendőr figyelmeztetését arrogáns válasszal méltatta, majd továbbhajtott. A rendőrra a nyomába eredt és kb. a MÉH telepnél sikerült megállásra kényszeríteni. Az ügyeletes rendőr kiszállt a kocsiból, a vádlott autójához közeledett, amikor az hirtelen elindult; a rendőr felcsapódott a kocsira motorháztetejére, onnan a jobb oldali lökhárítónak ütközött, majd a földre esett. A fiatalember megijedt és hátrahajtott, hogy megnézzék, mi történt a rendőrrel, aki szerencsére könnyebb sérülésekkel megúszta az ügyet. A pécsi nyomozóhivatal nyomoz a dologban, az eredményről beszámolunk.

Antoni Andrea

Pályázat

Mohács Város Önkormányzata versenytárgyaláson kívánja értékesíteni a város főutcáján felállításra tervezett 2 db pavilon létesítési jogát.

A pavilonok könyv, hírlap, virág, divatárú stb. árusítására, információs és egyéb szolgáltatások végzésére alkalmasak.

Tervezett telepítési helyük:

1. Szabadság u.-Szt. János u. sarkán

2. Szabadság u. 14-16. sz. épület előtti területen

A versenytárgyalás helye:

Mohács Város Polgármesteri Hivatala (Mohács, Széchenyi tér 1.), I. emeleti tanácssterem (13. sz.)

A versenytárgyalás ideje: 1993. szeptember 10. (péntek) 10 óra.

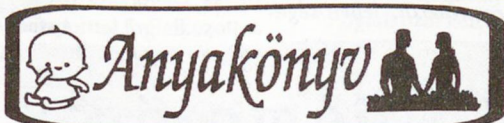
A versenytárgyaláson a pavilonok létesítési joga kerül értékesítésre, az induló licitár: 75.000 Ft + ÁFA.

A létesítési jog elnyerése természetesen nem mentesíti a pályázót a közterület-foglalási díj fizetésétől, ami jelenleg 150 Ft/m²/hó. A területen csak a Polgármesteri Hivatal Városfejlesztési-, Üzemeltetési- és Vállalkozási Osztály által kijelölt pavilonok állíthatók fel. Az elkészült építési tervek ill. a felállítási javasolt, megvásárolható pavilon képe és tervei az Osztályon tekinthetők meg, ahol Gáll Csaba főmunkatárs szolgál bővebb információkkal az érdeklődőknek. (Telefon: 69/322-722).

A versenytárgyaláson azon személyek vehetnek részt, akik a versenytárgyalás megkezdése előtt a bíráló bizottságnál 20.000 Ft-os névre szóló betétkönyvet nyújtanak be. A bánatpénzt a nyertesnél beszámítjuk a vételárba, míg a többiek a tárgyalás végzetével visszakapják azt.

Szent István ünnepség

Augusztus 20.-án, a Széchenyi téren megjelent mohácsi polgárok, a Mohács-Palotabozsok-Somberek Ifjúsági Fúvószenekear előadását élvezhették, Dobos József vezényletével. A Himnusz elhangzása után, 19 órakor az Emléktemplom előtt Kuti István polgármester Szent István királyunkról emlékezett, napjainkat összevetve az egy évezreddel ezelőtti helyzettel. Csász István esperes az ünnepi beszéd elhangzása után megszentelte, Kuti István pedig megszente az új kenyert, majd az Emléktemplomban ünnepi szentmise következett.

Születtek: Krémer Betti, Matovic Clarissa, Emmert Ákos, Sloboda Dominik, Pencz Alexandra, Fitt Ildikó, Tóth Alexa, Polics András, Kiss Krisztián, Mihálka Zsófia Zsuzsanna, Ignác Bianka, Szabó Barnabás, Besenyi Balázs, Csóka Tamás, Greiner Dóra, Horváth Viktor, Börcsök Vivien, Kerezsi Szandra, Grün Réka, Sós Barbara Beáta, Filákovics Petra, Polics Tímea, Rozbora Kornélia.

Meghaltak: Szajcsán János, Bosanszki Józsefné Józsa Eszter, Ruppert Györgyné Thurn Erzsébet, Szele János, Stadler Sámuel, Baricz Antal, Amán József, Hosszú György, Ungi Ferenc János, Hergert János, Péter Árpád, Wölfling Bálint, Kozári József, Retzer János, Mező András, Breitenbach Pálné Aiter Anna, Doszpod Gáborné Vörös Katalin, Schaller Antal, Cselinác István, Pandur Istvánné Pap Erzsébet, Maszler Mihály, Nagy Antal, Kámány Jánosné Kovács Mária.

Házasságot kötöttek: Nagy Edina és Huber Attila, Boldizsár Andrea és Rus Sándor Imre, Hugyecz Tímea és Neid János, Apród Adél és Jaksics József, Juránovics Tünde Andrea és Dér László.

Fotó: Horváth Tibor

Sétálunk, sétálunk...

Kis városunkban ismét van valami új. Szépívű virágtartók, kerékpársáv, kanyarulatok, sárga és fehér csíkok, útküszöbök, szóval sétálóutca lett a fűtca egy része. A Városházától a Szentháromság szoborig csak gyalogosok és kerékpárosok közlekedhetnek.

Nekem tetszik. Vajon mások hogyan vélekednek az új forgalmi rendről és az utca összképéről?

Negyvenes úr:

- Nekem nagyon tetszik. Végre van egy szép utca a város szívében. Ízlésesek a virágtartók, szépek a padok. Nagyon jó ötletnek tartom a „döcön-

ket”, mert így legalább kénytelenek csökkenteni a sebességüket...

Más:

- Nekem nem tetszik. A padokat elvitték a boltok elé, hogy a sétálóutcában megkeresztbe rakják. És mit lehet látni? Üres kirakatokat. Ezenkívül rövid ez a szakasz. Ha már sétálóutca, lenne legalább hosszabb!

Egy hölgy:

- Tulajdonképpen szép, csak kellene még egy kicsit alakítani rajta. Több növényt lehetne ültetni, és több fényt adni esténként. No, meg utcai árusok is kellenének, hogy lenne miért

erre sétálni.

- A forgalmi rend változás gondot okoz. Talán több, jól elhelyezett táblával lehetne a jelenlegi komplikált utat megkönnyíteni a Dunáig, vagy a kompig.

A sétálóutca szép. A kialakított kerthelyiségek kellemesek. Jó lenne, ha sokáig gyönyörködhetnénk városunk új színfoltjában, s vandál kezek nem tennék tönkre idejüket. Értékeljük az esztétikumot, a szépre, kellemesre való törekvést, s fékezük meg a rongálót!

Rajtunk is múlik!

Solt Mariann

Tűzoltósági hírek

Az augusztus 1.-től eltelt időszakban összesen 30 tűzesetről számolt be Máj Károly tűzoltóparancsnokhelyettes. Az esetek többsége aratás utáni égetés következménye, nagyon sok az emberi gondatlanságból keletkezett tűz, és a legtöbb jelentős kárral végződött. A legnagyobb tüzeset augusztus 16.-án történt, amikor a Sárók 46. sz. alatti családi ház tetőszerkezete teljes terjedelmében leégett (képinkön). A szabálytalan helyen üzemeltetett fűzőüstől tűz keletkezett, a kár mintegy fél millió Ft. Szerencsére emberi sérülés nem történt. Mindene-

setre a mohácsi és bajai tűzoltók 2 1/2 órán át dolgoztak a helyszínen.

Augusztus 13.-án Geresdlakon és Máriakémenen is kigyulladt egy jó nagy résznyi erdő ill. annak aljnövényzete. A „jó nagy résznyi” kifejezés Geresdlakon 4 hektáryi, Máriakémenen 4-5 hektáryi területet jelentett. A tűz nagy kiterjedése miatt a mohácsiak mellett pécsiek is részt vettek az oltásban.

A tűzoltók arra szeretnék felhívni a lakosság figyelmét, ill. arra kéri a gazdákat, hogy a learatott kukoricatarlót ne

égyessék el, inkább szántsák alá. A tarlóégetésből ugyanis tavaly is nagyon sok és nagyértékű kár keletkezett. Tüzesetek után egy halálos kimenetelű balesethez is kérték tűzoltóink segítségét.

Augusztus 25.-én egy lány-csöki illetőségű fiatalember Ford Escort típusú személygépkocsijával előbb egy IFA teherautónak, majd egy TÁTRA típusú pótkocsis szerelvénynek ütközött, ami teljesen az árokba préselte a személyautót s vele együtt a vezetőjét is. A fiatalember a helyszínen életét veszítette.

Antoni Andrea

Pályázati felhívás

Mohács város Önkormányzata nyilvános pályázatot hirdet a tulajdonában lévő 1512/2. hrsz-ú ingatlan hasznosítására.

Az ingatlan címe: Mohács, Felső-Dunator 4.

A telek jelenleg beépítetlen

területe: 205 m².

Közműcsatlakozási lehetőség (víz, gáz, csatorna): a Szent Mihály téren illetve a Kisfaludy utcában.

A Dunára néző építési telek elsősorban irodaház, közintézmény, vendéglátóipari létesítmény elhelyezésére alkalmas.

Irányár: 750.000 Ft + ÁFA.

Az ingatlan megvásárlására kárpótálási jegy nem vehető igénybe. A pályázatokat 1993. szeptember 10.-ig lehet benyújtani a Mohács város Polgármesteri Hivatal Városfejlesztési-, Üzemeltetési- és Vállalkozási Osztályán (7700 Mohács, Széchenyi tér 1.).

Az ÜGY lezárult

Akik látták a televízióban a március 27.-i testületi ülést, azok egy peres eljárás kezdetének lehettek szemtanúi. Hegedűs Tamás, a Baumeister Kft. ügyvezető igazgatója megalapozatlan rágalommal illette Eller András képviselőt, aki vádat emelt ellene. Nos, a jogi eljárás Hegedűs úr bocsánatkérésével lezárult.

Új IBUSZ irodavezető

A mohácsi IBUSZ Iroda és Bank eddigi vezetője, Somogyi Csaba a közelmúltban magasabb beosztásba került, az IBUSZ Bank területi igazgatójává nevezték ki. A mohácsi IBUSZ Utazási Iroda vezetőjének Lehel Györgyöt kérték fel, aki a Művelődési Központ igazgatása mellett, másodállásban látja el azt a munkakört.

Intenzív nyelvtanfolyam

Augusztus 24.-én, 14³⁰-kor a Polgármesteri Hivatal dísztermében adott fogadást városunk polgármestere annak a Németországból érkező 5 vendégtanárnak, akik immár ötödik alkalommal szervezik meg Magyarországon intenzív nyelvtanfolyamukat. Az elsőt Elekben, a másodikat Pest megyében, a következő három színhegye Baranya megye: Pécs, Mágocs és ez alkalommal Mohács. Városunkban a Park utcai Általános Iskola adott otthont a nyelvi kurzusnak, melynek résztvevői óvónők, tanítók és tanárok, akik tanítják a német nyelvet, és legalább középfokú nyelvtudásukkal rendelkeznek. A hallgatók kiscsoportos foglalkozásokon mélyíthetik el nyelvtudásukat. Ez azt jelenti, hogy 4 fő tesz ki egy-egy csoportot, így valósulhat meg igazán az oktatás fő célkitűzése: a beszédcentrikusság. Augusztus 27.-én volt az ünnepélyes zárás a Park utcai iskolában.

Leváltotta vezetését a Roma Kulturális Egyesület

Augusztus 16.-án rendkívüli közgyűlést tartott a Mohácsi Roma Kulturális egyesület. Napirenden a vezetőség éves beszámolója (beszámoltatása) lett volna, azonban a tisztségviselők nem vettek tudomást a közgyűlés összehívásáról, melyet az alapszabály szerint az ellenőrző bizottság elnöke rendelt el, és azon nem jelentek meg. A rendkívüli közgyűlésen résztvett 34 fő, távollétükben megfosztotta a vezetőség tagjait tisztségüktől, és új vezetőséget választott. Az elnök Mihálovics Ibolya, a titkár Hegedűs Csilla lett, tagok: Ajtai János, Mihálovics József és Petrovics Imre. Az egyesület a továbbiakban alapszabályának megfelelően a mohácsi cigányok kulturális hagyományaiért dolgozik. Az új vezetőség az egyesület életében bekövetkezett változásokról tájékoztatta a mohácsi önkormányzatot, a bejegyzést végző bíróságot valamint a Nemzeti és Etnikai Kisebbségi Hivatalt. Ezúton közlik azzal, akit érint, hogy az egyesület eddigi bélyegzője érvénytelen.

Elkészült az új épületszárny...

Emelt szintű szociális gondozás

A családban és az egyedül élő, magányos, idős, beteg emberek megfelelő ellátása és gondozása mindig is nagy problémát jelentett.

Országos szinten jöttek létre a nyugdíjasházak, ahol „házon belül” volt és van ugyan a napközi és orvosi ellátás, de ha az idős ember ágyban fekvő beteg lett, át kellett helyezni a szociális otthonba. Létrejöttek falvainkban un. gondozó házak is garzon lakás jelleggel, eltartási szerződést kötöttek az idős emberek.

A mohácsi Gólya utcai szociális otthonban 1979-ben került sor a házi beteggondozás, szociális étkeztetés és napközi otthon integrációjára, sajnos megfelelő tárgyi feltételek hiányában nagyon korszerűtlen körülmények között dolgoztak. Napjainkban a tovább bővült tevékenységi körök a családsegítő szolgálat, a népkonyha, az éjjeli menedékhely is hozzájuk tartozik, sőt a két városi bölcsőde ellátása is gazdasági szempontból.

Kisebbségi átalakítások történtek ugyan a szociális otthon épületében, de 79 óta komolyabb beruházásra nem volt lehetőségük. Kiss Miklósné, az Egyesített Szociális Intézmény

vezetője már régóta foglalkozott a korszerűsítés, bővítés lehetőségeivel, tanulmányozta a nyugdíjasházakat, gondozói házakat és a kettő ötvözeteként egy teljesen újszerű, emelt szintű szociális gondozás lehetőségét tervezte meg. Az ezzel kapcsolatos tervek már 5 éve a „fiókban hevertek”. A megfontolt, céltudatos intézményi gazdálkodás eredményeként a bevételi többletből, önerőből sikerült az „álm” valóra váltása, és 1993. március 1.-én elkezdődött az építkezés, bővítés emelet ráépítéssel az un. saját, megvásárolható lakószobák kialakítása céljából.

Az új szociális törvény megjelenése is biztosította a jogi feltételeket ahhoz, hogy az idős ember egyszeri hozzájárulás megfizetésével, ami a jelen esetben 216.000 Ft, saját használatbavételi jogot vásárolhat, de ez nem örökölhető másra, nem átruházható. 1 szobához 1 fürdőszoba, mosdó-zuhanyozó, WC tartozik. Az otthonlakó idős ember saját bútorával rendezheti be ezt az 1 ágyas, saját lakrészt. Nagy jelentőségű előrelépés ez, hiszen eddig az otthonba bekerülő csak 1-2 emlektárgyat helyezhetett el ágya körül. Lehetővé vált a kiemelt

elhelyezés megválasztása és ezzel egyidejűleg a hagyományos ellátási formát élvezők életkörülményeinek javítása is. A szociális otthon lakói a komplex gondozásért (fizikai ellátás, egészségügyi- és pszichés gondozás) jelenleg 6.000 Ft költségtérítést fizetnek.

Az új épületszárny emeletén irodahelyiségek kerültek kialakításra, a földszinten 6 „saját” lakószoba kísérleti jelleggel, de ez már az építkezés során bebizonyosodott, hogy az igényekhez mérten kevés. A lakószobák tulajdonosainak kiválasztásánál elsőbbséget élveznek azok, akiknek semmilyen hozzátartozója nincs és már régebb óta az otthonban laktak, illetve a szociális gondozásban már résztvettek. Kiss Miklósné a jövőre vonatkozólag reményeit fejezte ki a további bővítést, újabb saját lakószobák kialakítását illetően; területi lehetőségük adott. Külön öröm számukra, hogy az épület, az elképzelések megvalósítása sikerült a város 900 éves évfordulójára és nemsokára a leendő új lakrészek lakói is beköltözhetnek saját szobájukba, hiszen az épület műszaki átadása szeptember 6.-án lesz.

Sz.É.

„Egységben az erő”

– itt valóban egyesülni kéne –

1993. augusztus 16.-án, a mohácsi BATRA színházban megbeszélést tartottak a mohácsi kis-kereskedők.

A megbeszélésen több mohácsi vállalkozó a Dél-Dunántúli kereskedelmi kamara mohácsi képviselője, Síkfői úr, a kamara pécsi képviselője, valamint a mohácsi Iparostestület vezetője vett részt.

A mohácsi vállalkozók olyan problémákat említettek, amelyek Síkfői úr szerint máshol már megoldásra találtak. Ilyenek például a fekete munkák, sok vállalkozó az utcára (a bolt elé) kiállva „lefogja” a kereskedőket, a Nagyker ugyanúgy szolgálja ki az utca emberét mint a viszonteladókat, vagy a bérlemények el nem adá-

sa. Egyik nagy problémájuk, hogy az „újsütött” vállalkozók közül nagyon sok a szélhámos, a csaló. A másik probléma a szakképzettség hiánya. A megbeszélésen kiderült, hogy a legfőbb gond az, hogy a kereskedők nem tartanak össze, hogy nem együttes erővel oldják meg a gondokat, hanem ki-ki egyedül, ott, ahol tudja. Az érdekvédelmi szervezetek, a választási lehetőségek nem ismerősek előttük, sokszor nem tudják, hogy milyen kötelezettségeik és milyen jogaik, lehetőségeik vannak. Ez a megbeszélés talán majd elindítja az egy szervezetbe, közösségbe való tömörülés folyamatát – zárták megbeszélésüket a kereskedők.

Gy.Zs.

Lesz-e Mohácsnak saját rádiója?

Mohácsi rádióállomás indításáról tartott tájékoztatót augusztus 26.-án a Művelődési Házban Pereszlényi Zoltán, székszárdi vállalkozó, a város és a környező falvak képviselői és polgármesterei részére.

Mivel városunk önkormányzata a vállalkozó elképzelését nem szavazta meg, azaz a Pulzus Bt. és az önkormányzat között megegyezés nem jött létre, a mostani tájékoztatón a környező települések vezetői vettek részt, néhányan.

Mohács város lélekszáma egy önálló rádió működtetéséhez kevésnek bizonyul, ezért fordult Pereszlényi Zoltán a környék önkormányzataihoz, ugyanis a vállalkozó egyedül próbálja a megoldást megkeresni és támogatást találni. Mohács körzetében mintegy 30 különböző nemzetiségű falvat számláltak, ezért a rádió legfontosabb feladatának a nemzetiségek összefogását tekinteni.

Az eredeti terv szerint Mohács URH sávot kapott volna, de ezt módosították középhullámúra, s így el kell állnia eredeti tervétől, amelyet önállóan, önerőből tudott volna finanszírozni. A módosulás miatt földterületet kérve fordult városunk önkormányzatához. Az adórendszerhez, az antennarendszerhez valamint a 45 méteres antenna felállításához szükséges terület megvétele jelentős költségmelkődést okoz. A középhullámú rádióknak ugyanis nagyobb a területigénye, és más a stúdiófelépítése is.

A tervezett – nem kereskedelmi – adó célja, hogy az itt élő emberek minél gyorsabban informálódhassanak a helyi és környező települések eseményeiről. Legfontosabbnak az igény szerinti, nemzetiségi és közszolgálati műsorokat tartják. Pereszlényi Zoltán politikamentes rádiót kíván működtetni, de a pártok kampányprogramjait a max. 10 %-nyi reklámdíjban leadhathatják.

A tervezett műsorokban szerepet kapna a kultúra, a sport, a humor és természetesen a zene minden korosztály számára. A műsorprogramban szerepelniének iskolai közlemények, kívánság-műsor, rendőrségi, tűzoltósági, kórházi, egyházi hírek, a polgármesteri hivatalok közleményei, vetélkedők, orvosi tanácsok, munka- és álláshirdetések, ajánlatokat és természetesen reklám, a rendelet szerinti műsoridő 10-20 %-a.

A rádióállomás az egészségre ártalmatlan, az elektromágneses hullámnak nincs egészségkárosító hatása, s egyetlen meglévő rádióadót sem fog zavarni.

Az adás gördülékenysége érdekében Pereszlényi Zoltán szerkesztőségeket kíván létrehozni, olyanokat, amelyek saját műsorikért felelősek. A felelős szerkesztő pedig az a személy lenne, aki összeállítja a műsort, s összegyűjti az egy-egy adásban szereplőket. Nyelvi igényesség mellett kellemes, szórakoztató, ugyanak-

kor ismeretterjesztő, hiánypótló műsort kíván sugározni. A műsoridőt egyelőre az országosan elfogadott 12 órás időtartamra (7-19 óráig) tervezi, de ezen kívánság szerint módosítani lehet.

Pereszlényi Zoltán örömmel fogadta, hogy Mohácsos TV kábelcsatorna is van, amely lehetővé tesz a középhullám mellett egy FM sztereó műsorszórás is. Terve szerint tárgyalni fog kompetens személyekkel a rendszerre való rákötésről. A Pulzus Bt. kéri, illetve kéri a környező falvak polgármesterei hivatalait, gondolkodjanak a kínáló lehetőségen és segítsenek annak megvalósításában.

A támogatás mértékétől függően (mintegy hat éven keresztül) rendszeres műsoridőt ajánl fel cserébe. Magánszemélyek és vállalkozók is kérhetnek sugárzási időt, melyben közhasznú híreket, reklámjaikat tehetik közzé.

Azokkal a képviselőkkel, akik az augusztus 26.-i megbeszélésen nem tudtak jelen lenni, Pereszlényi Zoltán személyes kapcsolatot fog keresni terve megvalósítása érdekében.

Akinek kérdése lenne a rádió indításával kapcsolatban, illetve akit érdekel a felvetett terv, a (69) 311-918-as telefonszámon érdeklődhet Jankovits Istvánnál, aki Mohács érdekében támogatja és segíti Pereszlényi Zoltán, székszárdi vállalkozó rádiózási tervét.

Solt Mariann

„Az igazán vidám országok a borvidékek országai”

Beszélgetés Alain Faugaret-vel, Watrelos polgármesterével

– Faugaret úr, köszöntöm Mohácsra, ahol immár nem első alkalommal jár, hiszen a Watrelos-Mohács testvérvárosi kapcsolatnak köszönhetően több csereutazásra is sor került már. Folytathatnánk esetleg magyarul a beszélgetést?

– Hát azért nem egészen. Ahhoz még elég sok nyelvgyakorlatot kéne végezni. A magyar olyan nyelv, amely elég távol áll az eddig megtanult nyelvektől, mind a germán nyelv eredetűektől. Egy szóval elég nehéznek tűnik. Most olvasok egy könyvet a magyar nyelv logikájáról, de önmagában ez nem elég, iskolába is kéne járni mellette. Ehhez viszont időre lenne szükségem. De azt azért tudom mondani, hogy „egészségedre”.

– Mi mostani látogatásuk célja és hány fős delegációval érkeztek városunkba?

– Kb. 10-en jöttünk a városi Tanácsból (egyébként 43 tagból áll városunk képviselőtestülete) ezenkívül még 10 különböző pártot képviselő személy, és néhány adminisztrátor, akik majd a testvérvárosi szerződés aláírásában nyújthatnak segítséget. Merthogy ez a legfőbb célja mostani ittlétünknek. 1 éve Watrelosban írtuk alá, most pedig Mohácsra. Azért javasolta Kuti úr ezt az időpontot, mert így résztvehetünk az augusztus 20.-i Szent István ünnepen, és a csataévforduló ünnepsorozatán is, megismerkedhetünk Göncz Árpád köztársasági elnökkel is.

Mindezen kívül tárgyalunk majd azokról a cserelehetőségekről, amelyekre sort kellene keríteni. Eddig főként kulturális téren gazdagodott a két város kapcsolata, hisz voltak nálunk zenészek, táncosok, kézművesek stb... A franciák nagyon nyitottak a kulturális kapcsolatokra, különösen fogékonnyak Magyarország iránt, ebben nagy szerepet játszik a kint is nagy elismerésnek örvendő filmművészet.

– A kultúrán kívül milyen más területen kapcsolódhat a két város?

– Mohács két nagy problémáján tudunk talán segíteni, egyrészt a víztisztítás, másrészt a város egyes negyedei fűtésének modernizálásában. E két ügy előrehaladott állapotban van, merthogy sikerült kapcsolatot teremteni az érdekelt francia vállalattal, aminek képviselői márciusban látogatnak el Mohácsra, hogy bemutassák profiljukat. Ennek a fűtésrendszerrel foglalkozó vállalatnak egyébként van két leányvállalata Magyarországon: a „Prométhéusz” Budapest és egy vidéki fiókja Baján. Ez egy teljesen új technikára épülő fűtésrendszer lenne, amivel jelentős energiamegtakarítást lehetne elérni.

Ami a másik területet – a víztisztítást – illeti: szeretnénk egy víztisztító állomást felállítani a városban. Nagyon örülök, hogy a mohácsi polgármesteri hivatal egy francia céget választott. A víztisztító berendezés német gyártmányú egyébként. Mindenképpen hasznosnak tartom a felállítást, ha csak a Duna és környéke szennyezettségére gondolunk. Jó, hogy ebbe a folyamatba, láncolatba most Mohács is bekerül. De mind a két esetben segíteni tudnak ezzel a város lakóinak is, ebben a nehéz gazdasági helyzetben,

ami egyébként Európa összes országára jellemző. És ha segíteni tudunk egymásnak, az örömet okoz nekünk, még ha nem

ról? Lehetséges-e, hiszen a volt Jugoszláviában dúló háború megütés sem egységes Európában, és ilyen vagy hasonló

Alain Faugaret beszédét mondja a Mohács-Watrelos testvérvárosi szerződés aláírásának ünnepségén.

Fotó: Schindlné Menyhárt Éva

is profitálunk a dologból.

– Hogyan értékeli az 1 éves kapcsolatot?

– Mint említettem már, voltak városaink között különböző cserekapcsolatok, jártak nálunk zenészek, táncosok stb. Egyetlen dolog nehezíti csak a sűrűbb találkozásokat: a távolság, ami azonban nem gyengíti a másik megismerésére való törekvésünket.

Watrelosnak van egy német testvérvárosi kapcsolata is, ennél nem probléma a távolság, hiszen 2 óra alatt ott vagyunk egymásnál. Ide két nap az út. De a legfontosabb, hogy megtanuljunk megismerni egymást. Tudni kell, hogy a franciák nem sokat utaznak külföldre, elég lusta népség, csak önmagukat ismerik. És szerintük minden más népek ismernie kell a franciákat. Ezen a nézeten kell változtatni, és utazásokat szervezni külföldre, hogy megismerjenek más országokat, embereket, szokásokat. És elsősorban a fiatalokat kell buzdítani a kimoszulásra, hiszen övék a jövő. S az utazás a legjobb módja a különböző kultúrák, gondolkodásmódok megismerésének.

– Ha már utazásról, országutazásról tartunk, mi a véleménye az egységes Európa megteremtéséről, lehetőség-

mérvül problémák mindig lehetnek, lesznek.

– Először a tizenkettek Európájának kell fejlődni. Európa létrehozásának egyetlen eszköze a monetáris Európa kialakítása. Másik nagy feladat, hogy megnyissuk Európát más országok számára is. Gondoljunk csak arra, hogy hányan akarnak belépni az EK országok sorába: Ausztria, Svájc és a volt szocialista országok, így Magyarország is. Ez viszont hosszú előkészítést igényel, a mostani tagoknak is mintegy 40 év kellett, hogy kialakítsanak valami egységfélélt.

Ami Magyarországot illeti, elég ha csak a Mohácsra érkezésem benyomásait említem. Azt látom, hogy megmozdult valami a városban, hogy él Mohács, pl. a kifestett házfalak az utcán, de sorolhatnék sok mindent. Erre büszkének kell lenni, és nem szabad abbahagyni a munkát. Természetesen semmi sem megy nehézségek nélkül, meg kell harcolni, hogy elérjük a „Paradicsomot”. Sokan beszélnek a „Paradicsomról”, de még senki nem jött vissza onnan elmondani, milyen volt. Én bízom benne, hogy a társadalom állandóan fejlődik, javul.

(Folytatás lapunk következő számában) Antoni András

Fotóamatőrök, fényképészek figyelem!
Használt fotótechnikai eszközök (nagyítók, szárítók, tálak stb.) kaphatók!
Schindl Fotó
Dózsa György u. 10.

Nemzetközi kórushangverseny

Az augusztus 28.-29.-i ünneppsorozat első napjának estéjén zsúfolásig megtelt a moziterem. Zenekedvelőkkel, énekhangra vágyókkal, mindazokkal, akik komolyan gondolják Bojtár László műcímét, „Legyen a muzsika mindenkié”.

Ezen az estén a zene áthidalta három ország határát: Franciaországot, Olaszországot és Magyarországot. E három ország képviselte magát ugyanis ezen a nemzetközi hangversenyen. Fellépett a Park utcai Általános Iskola „Kicsinyek kórusa”, a Bartók Béla vegyeskar, az olaszországi Urbinóból érkezett kórus és a testvérvárosi Wattrelosból jött vegyeskar. Úgy gondolom, a két mohácsi együttest felesleges bemutatni, hiszen rengeteg alkalommal találkozhattunk már velük, Mohács művészeti életének szerkesztői.

A gyerekek a nyári szünetbeli kihagyás ellenére is magabiztosan zengtek; a felnőtt kórus tagjai a tőlük megszokott magas színvonalú előadással

álltak a közönség elé. Az urbinói kórus a Bólyi Vegyeskar meghívására érkezett Magyarországra, és fellépésükkel kiteljesítették az esti hangversenyt. Urbino tipikus olasz város, San Marino alatt található, mely megőrizte középkori arculatát. Az urbinói hercegség a kultúra maximális támogatójaként ismert, így nem csoda, hogy szinte minden híres művész megfordult és gazdagította a várost; büszkeségük Raffaello, aki városuk szülőtte. A kórus zömében egyházi műveket énekel, de más polifónikus művek is szerepelnek repertoárjukban. Ezen az estén Mozart: Missa breviséből adtak elő részletet, illetve az Ave Verum Corpusát; a capelle di musicale vonósainak kíséretében. Az első énekhang megszólalásánál megállt a levegő a teremben, és nem is mozdult addig, míg a taps viharos ereje meg nem törte azt. Frenetikus sikert arattak. Az embernek olyan érzése volt – muzsikájuk hallatára –, mintha valóban egy középkori olasz templomocskában ülne és a falakról vissza-

verődő hangok a bensőjéig hatolnának. Hátborzongató és felémelő. A hangverseny szünete stílusváltást hozott, merthogy következtek a franciák, akik nem csupán a zenére, dalra helyezték hangsúlyt, hanem mozgással, tánccal koreografált műsorral lepték meg a közönséget. Kuti István szavai találóan összegezték a látottakat: „Azt hittem, egy énekkart hívtunk Mohácsra, ehelyett színház fogadott ma este”. A francia együttes több mint 20 éve alakult, és repertoárjukban főként mai, kortárs zene, sanzonok szerepelnek; így Jacques Brel dalai, no meg különböző filmzenék. Ők is nagy sikert arattak.

Mindkét együttesnek városunk polgármestere nyújtotta át Mohács ajándékát, emlékéit, emlékeztetőjét, az itteni fekete kerámiát.

A hangversenyt egy igen vidám, jó hangulatú vacsoraest zárta, ahol folytatódott a mintegy 200 főnyi csoport együttlélége, de már szerepek, szereposztás nélkül.

Antoni Andrea

Archív

Während wir mit den kleinen Problemen unserer engen Heimat beschäftigt waren, brante sich über uns das Unheil zusammen. Hitler brauchte Soldaten, er griff auch nach uns. Die ungarische Regierung wollte die rebellierenden Schwaben loshaben, besonders die heranwachsende Intelligenz. Das zwischenstaatliche Abkommen über die Rekrutierung zur Waffen-SS vom Februar 1942 schuf die Voraussetzungen.

Am 28. April 1942 wurden die ersten "Freiwilligen" aus den Reihen der Ungarländischen Deutschen Jugend, an die 1200 an der Zahl, in einer Großveranstaltung verabschiedet. Niemand wußte, was ihm bevorstand. Einig waren wir jedoch darin, daß es Mannesehre ist, dem Vaterlande mit der Waffe zu dienen, wenn es, vom Feinde bedroht, in Not ist. Es wird für immer das Vorrecht der Jugend bleiben zu meinen, alles zu wissen und gerade deswegen so gründlich zu irren.

Heinrich Hoffecker hielt die Abschiedsrede für die Rekruten. Die Begeisterung war überwältigend. Aus unseren Reihen waren dabei: Heinrich Hoffecker, Kaspar Scheich, Walter Kurz, Heinrich Christ, Willi Kohlmann, Hans Heidecker, Johann Daniel und ich. Zurückblieben die Freunde, die mindestens schon im siebenten Semester waren. Die eigentlich völkische Arbeit der Deutschen Hochschülerschaft in Fünfkirchen war zu Ende. Die Daheim-

Erinnerungen an die Fünfkirchenr Gruppe der Deutschen Hochschülerschaft in Ungarn

(Das Ende)

gebliebenen wurden in den Einflußbereich der Reichsstudentenführung gezogen. Die Interessen des Großdeutschen Reiches hatten Vorrang.

Hans Krämer traf ich zum letzten Mal im November 1944. Ich hatte auf dem Wege zu meiner in Nordungarn stationierten Einheit vom Höheren SS-Führer in Budapest für drei Tage Kurzaufenthalt erhalten, um nach meiner Familie sehen zu können. Die Russen standen damals schon am anderen Donauufer bei Mohács. Aus 3 wurden 6 Tage. Ich bekam 3 Tage lang keinen Platz in einem Militärzug, alle waren überfüllt mit Soldaten, die aus Serbien kamen. Die drei Tage mit Hans Krämer waren ein Geschenk des Schicksals. Wir sind zusammen zu Gebietsführer Florian Krämer gegangen, um ihn zu drängen, die Aussiedlung unserer Heimatgemeinden voranzutreiben. Sogar beim örtlichen Kommandanten der Geheimen Staatspolizei waren wir deshalb. Er meinte, Waggon würde er genügend herankommen, jedoch die meisten Deutschen wollen ihre Höfe nicht verlassen.

Hans Krämer hatte wenige Wochen vorher den Titel eines Dr. der Medizin an der Universität Fünfkirchen erworben. Seine Einberufung zur Waffen-SS im Range eines Untersturmführers hatte er schon in der Tasche.

Nach dem Ausscheiden von Sepp Rath als Studentenfürer wurde Hans Krämer sein Nach-

folger. Im August 1943 fand in Futok bei Neusatz die Landesschülerstudentenversammlung statt. Auf der Tagesordnung stand die Wahl des neuen Landesjugendführers. Eine größere Gruppe aus der Batschka machte sich stark für einen Kandidaten aus ihren Reihen. Hans Krämer war ihnen zu wenig militant, zu friedfertig und nachgiebig. Wiederum fügte es das Schicksal so, daß ich an dieser Versammlung teilnehmen konnte. Ich erhielt nach 15 Monaten den ersten Heimaturlaub. Kaum in Fünfkirchen angekommen, erfuhr ich von diesem Ereignis in Futok. Gerade noch rechtzeitig vor der Abstimmung kam ich an. Hans Krämer wurde zum Landesstudentenführer gewählt.

Hans Krämer ist als einziger aus unserer Gruppe aus dem Krieg nicht heimgekehrt. In den Kämpfen um Budapest soll er in Gefangenschaft geraten und von einem russischen Exekutivkomitee erschossen worden sein. Diese Mitteilung erhielt ich in den 50er Jahren von unserer inzwischen verstorbenen Kommilitonin Anna Krämer aus Kurd, die mit Hans Krämer besonders gut befreundet war.

Wir hatten einen Kameraden, einen besseren finden wir nicht.

Die Geschichte der DHU in Fünfkirchen ist mit ihm zu Ende gegangen.

Ehrenvoll, wie ich meine.

Adam Hohmann

Mezőgazdasági fórum

Farkas Gabriella előadását tartja

Fotó: Horváth Tibor

Augusztus 27.-én a Polgármesteri Hivatal dísztermében az MDF ötös választókerületi iroda mezőgazdasági fórumot rendezett. A fórum előadója dr. Farkas Gabriella, az MDF országos alelnöknője volt. A mezőgazdasági szakjogász két fő kérdéscsoporttal foglalkozott, a leendő földtörvénytervezet és a szövetségi törvénymódosítás lényeges kérdéseire hívta fel a figyelmet. A földtörvény létrehozása nem MDF ügy, ez magyar ügy!

A földpiac kialakulásával felvetődött, hogy szabad-e liberalizálni? Korlátozni kell, hogy ki mennyit vásárolhat, mennyi legyen a birtokmaximum határa, hiszen ha nem szabnak határt, akinek pénze van, akár egy falu határát is megveheti és ezzel olyan nagybirtokrendszer alakulna ki, amely Európában idegen. A birtokminimum határának megszabása szintén nagyon fontos az elaprózódás veszélye miatt, fontos a külföldi

letérsz tulajdonosok problémájával is. Dr. Farkas Gabriella elmondta, hogy a magyar mezőgazdaság „kevés lábbon álló” tömegtermelésre rendezkedett be. Hivatkozott Hollandia mezőgazdaságára, ahol 100 évvel ezelőtt csak burgonyát termeltek és ma már magas színvonalú a zöldségtermelő kultúrájuk, a világ virágtermelésének 80 %-át adják. Nálunk is nagyon fontos az új utak keresése, a mezőgazdaság finanszírozásának megszervezése, amely azért nehéz ügy, mivel a földtulajdonjog még nincsenek rendezve.

A kialakult agrárértelmisséget nem szabad veszni hagyni, közülük nagyon sokan munkanélkülivé váltak az átalakulás során, az új földtulajdonosoknál viszont hiányzik a szakértelem. A mezőgazdasági termelők érdekképviseletének, a gazdaköröknek a megszervezése és megalakítása fontos feladat, szeptemberben Mohácsra is várható a megalakítása.

Az előadás után a jelenlévők kérdéseket tettek fel, amelyek középpontjában a kárpótlási földterületek körül kialakult viták voltak. Egyes környező falvainkban pl.: „faluháború” alakult ki, Somberek-Palotabozsok-Göröcsnyodoka között. Dr. Farkas Gabriella a Mohácsra és térségében kialakult kárpótlási földekkel kapcsolatos vitás helyzetek részletes tanulmányozását Kuti István polgármesterrel egyeztetette.

Sz.É.

Nézőpont

Műveltség

Régtől fogva vita folyik azon, hogy szükséges-e a keresztény kultúra elsajátítása iskolai kereteken belül. Gondolkodó elmék általában nem vitatják ennek szükségességét, ám aki felületesen szemléli kultúránk gyökereit, azonnal világnézeti síkra tereli a témát, s mint rossz kacatot, a szemétre hányja. Pedig ha tetszik, ha nem, kultúránk alapja az európai keresztény kultúrából táplálkozik.

Eszembe jut a Magyar Rádió egyik tudósítása, melyet a Szovjetunióól leváló balti államokból közvetítettek, s melynek keretén belül a kiküldött magyar tudósító megállapította, hogy „élnek itt katolikusok, protestánsok és evangélikusok

is”. Bizony nagy tájékozatlanságról tett tanubizonyságot, hisz fogalma sem volt róla, hogy az evangélikusok is protestánsok. Valószínű, hogy a szó eredeti tartalmát sem ismeri.

A helyi Szentháromság szobor felállítását követően is sok megmosolyogni való közlés látott napvilágot. Jól öltözött férfi szemlélteti az éppen magasba emelendő szobrot, miközben megjegyzi: Szentháromság! Jó, jó, de hol van a harmadik? Honnan is tudhatná, hogy a Szentlelket galamb képében szokás ábrázolni!? A legelmésebb meghatározást azonban az a fiatalember tette, aki izgatottan mondta nagyanyjának: Nagy-

mama, képzeld, a Szentháromság szobron Turulmadár van.

Itt tartunk most. Értelmiségi nem tudja, hogy Jézus Hegyi beszéde (következtesen hegyi beszédeknek említi) a tévedések egyik legnagyobb közlése. Ó jól bevált marxista terminológia alapján dogmatistának mondja. De beszélhetünk bármiről, melyhez ismerni kellene kultúránk alapjait, a tévedések egész sora járul. Természetesen nem tehetnek róla azok, akiket senki nem tanított meg az európai kultúra alapjaira, s nem tehetnek róla azok sem, akiket agymosással egyetlen irányba állítottak. Eljött azonban az idő, mikor mindenki pótolhatja hiányosságait. Már csak azért is, hogy végre igazánból megértesse nagy költőink verseit, hogy ne álljon értetlenül egy nagyszerű festmény előtt, ne csak bámészkodó legyen egy templomi idegenvezetésen!

A tanügyi intézményeknek kell legelőször megmutatni a helyes irányt. Nem az Amerikából importált népbútító, vallási köntösbe bújtatott cirksuzt kell meghonosítani, hanem a két évezred alatt kiforrott, igényes európai kultúra elsajátítására van szükségünk! Hogy ifjúságunk tudja meg a turulmadár mítoszbeli tartalmát, de értse meg azt is, hogy a Szentlélek miért galamb képében ábrázolattak.

LaJdi Klára

Építkeznek, felújít... a BELFI Kft. mindenben segít!

Telephelyeink: Mohács, Kossuth L. u. 72., Tel./Fax: (69) 311-157

Újmohács, Tel: 39

Akciókat kibővítve tovább folytatjuk!

LB Knauf nemesvakolat vásárlása esetén 1 db piros OPEL Corsa személygépkocsit nyerhet!

1993. szeptember 20.-ig nagykereskedelmi áron kínáljuk: faforgács, laminált bútor és CK. Betonyp lapjainkat minden színben és méretben.

Rozsdamentes, 25 l-es szódásballonjainkat.

Reklám áron!

CK Betonyp lapokat: 60x125x1,2 cm 60 Ft/db

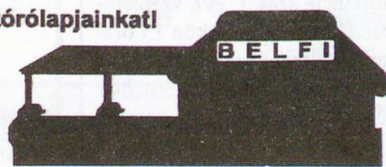
60x125x2,4 cm 120 Ft/db

1 m³-es házi komposztáló tároló 900 Ft/db

Megérkeztek horvát beltéri lapjaink és csempéink! Üzletünkben a Henkel termékcsalád minden darabja megtalálható. Rendeljen nálunk gyári áron LINDAB csarnok-, tetőfedő- és csatorna rendszereket. Eladó 1 db. TOMOS 4 LE, 6 évet üzemelt csónakmotor 32.000 Ft-ért!

Mohács-Szigetiek figyelem! Keressék, olvassák szórólapjainkat!

Meglátják, megérik!

Múltidéző

Mozaikok Mohácsról 100, 50, 25 és 5 évvel ezelőtti újságok alapján

Azt gondolnánk, hogy száz éve a városnak nem voltak pénzügyi gondjai, de tévedünk. 1893-ban kölcsönt kellett felvenni.

„Városunk kölcsöne

Minthogy a vármegye közgyűlése városunk képviselőtestületének 250.000 Ft kölcsön felvétele iránti határozatát jóváhagyta, a képviselőtestület legutóbbi közgyűlésében megbízta a bírót, jegyzőt és pénztárost a kölcsönösszeg felvételére szükséges közjegyzői okirat aláírására s a 250.000 Ft-nak budapesti pestimagyar kereskedelmi banknál való felvételére, oly utasítással, hogy abból 131.436 Ft-ot fordítson a 103.436 Ft-ot tevő régi adósságok visszafizetésére, a sóházi telek 28.000 Ft-nyi vételárának törlesztésére; a többi összeget pedig a két mohácsi takarékpénztárnál helyezze el ideiglenesen 4% kamatra. Az építkezési célokra fordítandó összeg hasznos és célszerű felhasználása iránt a szükséges javaslat kidolgozásával bizottságot küldött ki a képviselőtestület...”

Mohács újabb, híres emberek látogatásával büszkélkedhetett:

„A király Mohácson

A megállapított hivatalos program szerint a magyar király és német császár szeptember 21.-én, délután 3 órakor indulnak el Kőszegről és másnap (szeptember 22.) reggel 1 óra 45 perckor érkeznek meg vasúton Mohácsra, hol az itt horgonyzó „Orient” gőzhajóra szállnak. Napközben cserkészet. Szeptember 23.-án ismét vadászat. 24.-én reggel 8 órakor a király Ő Felsége Mohácscon a püspöktemplomban csendes misét hallgat. Ugyanaznap reggel 8 óra 30 perckor isteni tisztelet Izsépen. (Mivel a reggel 8 órakor Mohácscon misét hallgató király 8 óra 30 perckor nem lehet Izsépen, a hivatalos program ez intézkedését csak úgy lehet magyarázni, hogy Izsépen a német császár számára tartanak protestáns isteni tiszteletet. A szerk.) Este 9 órakor királyunk külön udvari vonaton Bécsbe utazik. ...”

A következő nyilatkozat szerintem meghatározó a mai olvasó számára, hisz olyan sok bántásról, sértésről szerzünk tudomást, de bocsánatkéréssel nem találkozunk.

„En alulírott ezennel bocsánatot kérek Kész József költőgyártó úrtól azokért a goromba kifejezésekért, melyekkel én öt f. évi augusztus 27.-én az iparos olvasókörben illetem.

Morávcsek József”

Az utcák állapotával az emberek 50 évvel ezelőtt sem voltak elégedettek. Bizony most is sok helyen szükséges lenne a hepehupák eltüntetésé.

„A Tompa Mihály utcai lakosok a következő levelet küldték szerkesztőségünkhez: Igen tisztelt Szerkesztő Úr! A Mohácsi Hírlap nemes célkitűzéseire tartozik, hogy a város polgáraiban felmerült minden jogos panasznak, kérelemnek hangot ad. A lap hasábjain már egyszer szót emeltek a Tompa Mihály utcai áthatolhatatlan

por ellen, mely ilyenkor, a nyári szárazság idején, szinte elviselhetetlenné teszi az utca lakóinak életét. A Tompa Mihály utca tudvalévő a város egyik legforgalmasabb utcája. Nemcsak a sokac utcák mezőre irányuló egész forgalma, hanem a vágóhíd és a jéggyár felé irányuló forgalom is ez utcán keresztül bonyolódik le. Az újonnan épült szép házakkal még csak növekedett az utca jelentősége, úgy a lakosok száma, mint az utca fokozódó elvárosiasodása tekintetében. De ami még ennél is lényegesebb, különösen az utca alsó fele, városunk gyermekekben egyik legnépesebb utcája. A város kevésbé fontos forgalmas mellékutcait is öntözik néha. Arra kérjük a város illetékes szerveit: ha nem egész éven át, de legalább a nyári nagy szárazság idején öntöztesse azt az úttestet is! Amint pedig a viszonyok lehetővé teszik, az utcának legalább a város felé eső részét rakassa ki kockakövekkel, miként az néhány évvel ezelőtt a szembe nyíló Tomori utca város felőli szakaszával is történt.

40 aláírás”

Egyre halljuk, mennyire fogy az ország lakossága, lakóinak száma. Az 1943-as Mohácsi Hírlap az 1941-es adatokkal ismerteti meg az olvasókat.

„Az ország lakosságának 81%-a magyar nemzetiségű, 77 és fél % a magyar anyanyelvű. 1941-ben még néhai jó Teleki Pál urunk rendelte el, hogy a meggyarapodott csonka Magyarország lakóit vegyék számba, hogy a népszámlálás alapján tiszta képet nyerjünk önmagunkról. Az országnak az 1941. évi népszámláláskor összesen 14 millió 679573 lakosa volt. Ezek anyanyelvi megoszlása a következő: magyar 11367342 (77,5 %), német 719762 (4,9 %), szlovák 268913 (1,8 %), román 1100352 (7,5 %), ruszin 564092 (3,8 %), horvát, szerb, bunyevác, sokác stb. 369348 (2,5 %), vend, szlovén 69586 (0,5 %), cigány 57372 (0,4 %), jiddis 126312 (0,9 %), héber 5659 (0,9 %), egyéb 29435 (0,2 %)...”

1968-ban egy termékiállítástól és annak hasznáról bizonyosodhattunk meg.

„Ma, - szerda este - zár a megyei tanács hatáskörébe tartozó ipari vállalatok termékiállítására. A vállalatok külön-külön szakmai napokat rendeztek a kiállítás időtartama alatt, amelyre a megye, illetve az ország több kereskedelmi szervének képviselőjét meghívták. Ezeket a megbeszéléseken üzenetküldésre is sor került. A Mohácsi Vegyipari Vállalat - amely többek között villamosberendezéseket gyárt -, szerződést kötött az ÉVN Villanyszerelő Vállalattal, új típusú kapcsolószekrények gyártására, mintegy 10 millió forint értékben...”

Az 1988-as Dunántúli Napló bizonyítja, hogy nem ez volt a rendszerváltás éve.

„Tanévkezdés a Marxista-Leninista esti egyetemen Mohács Magyar Munkásmozgalm Története szak 1. évf. szeptember 15.-én, csütörtökön 15 órakor Politikai Gazdaságtan szak 11. évf. szeptember 12.-én, hétfőn 15 órakor.”

Összeállította: Sándor Valéria, könyvtáros

Kövesi Józsefné

„Emlékeimben lépdelő virágok...”

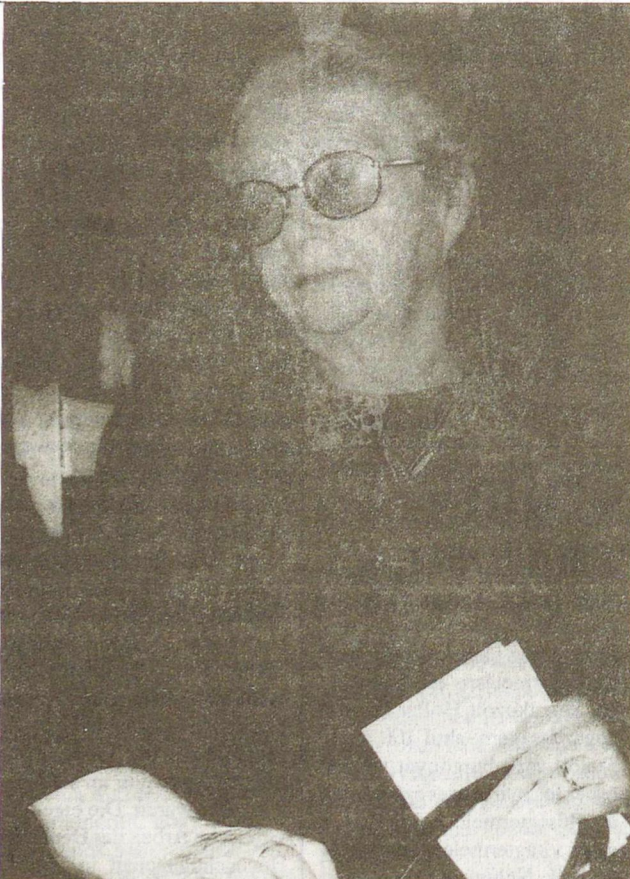
(Radnóti)

„Győzést ki említ? Minden csak kitartás.” (Rilke). Győzelem és állhatatosság. A győzelem elérésekor kérdezem Ica nénit a türelem szerepéről az eddig leélt életútban.

– Ica néni, ha azt mondom, türelem, mi minden jut eszébe? Mert úgy gondolom, ez a fogalom végigkísérte egész életét.

– Nem beszélhetek valami viharos életútról, de az elmúlt 3/4 évszázad mindenképpen

így csak alkalmi munkát végeztem. Ilyen körülmények között végeztem el Újpesten a középiskolát, azután a Pázmány Péter Tudományegyetemen folytattam tanulmányaimat, magyarnémet szakon. Egyik nyáron sikerült kijutnom Münchenbe, egy hónapos nyelvtanfolyamra, ez nagyon sokat jelentett mind az adott nyelv szempontjából, másrészt sokat kaptam művelődéstörténeti előadásokon is.

Fotó: Horváth Tibor

történelmi idő volt: átéltem két világháborút, remélem, a harmadik nem következik be. Az elsőt kisgyerekként (2 évesként) éltem át, édesapámat – a háború miatt – csak 9 évesen ismertem meg, amikor hazajött a hadifogságból. Így édesanyám gondoskodott rólam. Ez volt a „felhőtlen gyermekkorom”. Aztán jött az 1919-es fordulat, amiből csak egyetlen epizódra emlékszem: amikor nagyapám vadászpuskáját dugdostuk, nehogy megtalálják és illegális fegyvertartás miatt, ellenforradalmároknak titulálva elvigyének bennünket. Pedig csak vadászatra használta szegény nagyapám. Közben meg született a 2 öcsém. Édesapám tudós és szívásztómával tért haza, ezzel újabb megpróbáltatások kezdődtek a családban. Először egy nagy, nemzetközi gépgyárban magyar-német levelezőként és könyvelőként dolgozott, aztán második munkahelyéről a leépítések idején elbocsátották. Így következett be számára a végleges munkanélküliség, betegsége is egyre súlyosbodott. Édesanyám óvónő volt, de nem engedték dolgozni a nagyszüleim, mert büszkeségből ők akarták ellátni a családot,

Úgy éreztem, többet tanultam itt, mint az egyetem német szakán; valójában itt alapoztam meg német tudásomat.

Magyar professzoraim nagyon jók voltak, pl.: Horváth János, akinek lelkes előadása következtében rajongtunk a középkori kódex-irodalomért; vagy szívesen emlékszem vissza Négyessy László esztétikai szempontú verselemző szemináriumaira; de feltétlenül megemlíteném Gombócz Zoltán, nagy nyelvészünk neve. Ők rendkívül sokat jelentettek számomra.

– Magyar-német szak, mégis mely terület vonzotta inkább?

– Egyetemünk „Univerzitas” volt a szónak abban az eredeti értelmében, hogy mindent lehetett tanulni: művészettörténetet, zenetörténetet, zeneesztétikát stb... Annak idején még Kodály előadásain is ülhettünk. Az akkori idők legjobb elméi osztották meg tudásukat velünk. Jómagamon is sokféle szemináriumon résztvettem, érdeklődésem sokirányú volt. Horváth János professzor úr azt szerette volna, ha az egyetemen maradok tudományos munkatársként. De csak díjtalan gyakornoki állást kaptam

Díszpolgáraink

volna, amit apám betegsége miatt nem vállalhattam el. Sőt, az egyetem mellett különórát vállaltam, hogy segítsék szüleimnek. Ezidőtájt ismerkedtem meg Kövesi Józseffel, aki német-latin szakos tanárjelölt volt. Ő kapott Mohácscon állást, az akkor alapított Gimnáziumban, s egy év múlva – immár a feleségeként – én is lejttem ide.

– Milyen érzés volt a nyüzsgő, lehetőségekkel teli nagyváros után leköltözni Mohácsra?

– Sosem felejttem el, leköltözésemkor Horváth János azt mondta útravalóul, elsősorban azt sajnálja, hogy nem tudom folytatni megkezdett munkámat. Tudniillik Vörösmarty volt a témája, ebből nekem is jutott volna egy terület a doktori disszertációm megírásához. Aztán azzal búcsúzott, hogy ne süllyedjek el a vidéki életben. Mindvégig ehhez tartottam magam, ezért kapaszkodtam szalmaszálakba. Annak idején Mohács szürke kis város volt, csupán az ügyvédek, orvosok, tanárok által szervezett Szabad Líceum vitt némi pezsgést a város kulturális életébe. Ez volt a feltöltődés időszak, a fiatalkorom. Ezt kellett aprópréznem váltanom az itteni viszonyok között.

– Gondolom, ez nem volt mindig könnyű.

– Nem. Végül is azt kell mondjam, sajnos itt maradtunk. A „sajnos” arra vonatkozik, hogy ha nagyobb városban éltünk volna, akkor az, amit 56-ban tett a férjem, nem lett volna oly kirívó eset. Itt, ebben a kisvárosban nagyon jól hangzott, hogy 2 ügyvéd és a férjem álltak a koncepciók perék középpontjában. Pedig a forradalmárok zömével ellentétben férjem célja mindvégig a rend és nyugalom fenntartása volt. Mégis meghurcolták. Aztán mégis itt maradtunk, itt teremtettünk ott-hont magunknak, gyermekeinknek.

– Átugrottuk a II. világháborút; hogyan és hol vészelték át az egészet?

– Nos, ha ezt a visszaemlékezést a türelem szóra építettük, erre az időszakra inkább a helytállás kifejezést használnám. Mi nem mentünk sehová, mindössze 3-an maradtunk a városban, pedagógusok, s a gimnázium pincéjében vészeltük át az egészet. A várost áttelepítették Tapolcára. Mi karácsonyig a pincében éltünk. A gyerekeinket Pécsre küldtük rokonokhoz, mert ott kulturáltabb körülmények között élhettek, mint a kiürített Mohácscon. Aztán elérkezett 1945. januárja, ekkor nekünk kellett megkezdenni az új iskolai élet megszervezését. Januárban a Széchenyi téri Iskola megnyitásával próbálkoztunk, de nem voltak ablakok, így télen itt nem lehetett tanítani. Maradt a gimnázium, ahol vetérforgó módszerrel tanítottunk, délelőtt az elemisek, délután a gimisek stb...

1945 decemberéig vitte férjem a gimnáziumot, amiért soha semmilyen elismerést nem kapott. Éppen ezért jobban esett volna, ha ő kapja most ezt a díszpolgári címet posztumusz díjként, nem pedig én. Ő sokkal többet tett a város közéletéért. Elismerés helyett meghurcoltatás, koncepciók perék, megrop-

panás. Ezért a „sajnos” a kezdő mondatban.

– Eközben Ica néni munkája, pályája hogy alakult?

– A Gimnáziumban nem volt helyem, így elsőként a Városi Iparos- és Kereskedő Tanonc Iskolában kaptam órát. Mivel szakmai tantárgyakat tanítottam, ez volt életem legnehezebb időszaka: elismervénykitöltés stb... Ezidőtájt született 2 kislányom. A tanítást abbahagytam egy időre. Az 1940/41-es tanévben Bolyba kerültem egy magán polgári iskolába, ott németet tanítottam. Azután tanítottam a Gólya Utcai és a Széchenyi téri Általános Iskolában, majd 1952-ben kerültem át a gimnáziumba. Ez már igazi tanítás volt. Aztán az Országos Tankönyvírói pályázatra beküldött anyagomnak köszönhetően beavaszottak a Tankönyvírók Bizottságába. Cikkeket írtam az Édes Anyanyelvünk, a Magyar Tanítás, a Magyar Nyelvőr című folyóiratokba. Megpróbáltam az ún. komplex tanítást, vagyis a magyartörténelmet - művészettörténetet egy komplex tantárgyként tanítani. Most már csak egy-egy osztályban tanítok, idén a 0. franciásoknak magyart. Ez is izgatott, így erről is írtam cikkeket a Magyar Nyelvőrbe, „Az anyanyelvközpontú nyelvtanítás a kéttannyelvű oktatásban” címmel. Fontosnak tartom ugyanis, hogy ezek a gyerekek ne veszítsék el anyanyelvi kultúrájukat.

Vagyis mindig volt valami új, érdekes dolog, amiért érdemes volt; próbáltam Horváth János intelméhez igazodni és nem elmerülni az árban. Szerettem volna valamiféle irányító küldetést betölteni.

– Azt hiszem, ennek a küldetésnek meg is lett az eredménye, hiszen egy csomó tehetséges, nagy ember került ki Ica néni keze közül.

– Igen, de hisz ez a pedagógus jutalma, hogy akik kikerülnek a keze közül, azok sokra viszik. Régi tanítványimból lettek aztán akadémikusok (Bencze Imre, Láng István), professzorok, mérnökök (Kulacsy Lóránt, Csapó Imre), művészek (Dunai Tamás), TV-s, rádiós szakemberek (Várady Klári, Sárvári Enikő, Schweier Rita). Aztán egy csomó igen tehetséges versmondóm volt, Kazinczy érmesek, nyelvészeti OKTV-sek, Édes Anyanyelvünk versenyzők – tényleg nem panaszkodhatok. És ők mind visszajárnak hozzám. Ha el is kerülnek Mohácsról, időnként felkeresnek és akkor nagyon örülök nekik. Valójában ez a legszebb öröm: látni a tanítványok fejlődését, származását, elindítani őket úgy, hogy ami nekem nem sikerült, azt eltevézzék be ők.

Én magam is Ica néni tanítványa voltam, s már akkor, középiskolás koromban csodáltnak hihetetlen erejét, „lángolását”, fáradhatatlan adni-akarását. Honnan ez a tűz? Radnóti (közös versenyeink költője) verseit lapozgatva rábukkan-tam a válasz-félre:

„És akit egyszer az Úr elküldött, nincs kora annak s nincs nyugodalma, a szén, az az anyagi, égeti ajkát...”

Legyen ez az én útravalóm.
Antoni Andrea

Mézet vegyenek!!!!

Kiváló minőségű akadémia, nagy tételekben is eladó!

Tel.: (69) 311-447

Bojtár László

„Demokratikus gondolkodású ember vagyok.”

Tösgyökeres mohácsi, sokoldalú, tevékeny ember. Elsősorban zeneszerzőnek és rögtön utána művelődéstörténet-kutatónak vallja magát. A díszpolgári cím adományozásával ismerte el Mohács város vezetése munkásságát, emberségét, – s minden bizonnyal a lakosság egyetértésével találkozott e döntés. Ebből az apropóból kerestem fel és életéről beszélgettünk.

1926. II. 21.-én született Mohácson, kereskedők gyer-

mokkal kiegészítve vár az utókorra. Kitűnő bizonyítványok, 1944-es érettségi oklevél, képek, plakátok. A megszállt országban háborútól sújtott körülmények között, hajnalban és pincében folytak az érettségi vizsgák. Utána egy tanév kimaradt a háború miatt, majd a Pécsi Állami- és Jogtudományi Egyetem levelezős hallgatója lett. Saját bevallása szerint nem a jogi pályához való érdeklődése miatt, hanem egyedül ebben az intézményben volt lehetőség

Díszpolgáraink

zá latinból, algebrából a diákokat, különböző vizsgákra felkészíteni. A népdalokból Mohácsi Kantáta címmel készített feldolgozást, amelyet 1955-ben mutattak be Mohácson.

Később ugyanezt a művét Mohácsi Bokréta címmel újra átdolgozta, és 1966-ban bemutatta az Állami Népi Gyűjtemény Népdaifeldolgozóiban is az igényes, zeneileg magas színvonalú hangszerezés, precíz szólamvezetés volt a jellemző, megőrizve a műfaj jellegét, eredetiségét. A Mohácsi Bokréta élete legsikeresebb művének mondható, a Magyar Rádió gyakran műsorára tűzte, és tűzi mintegy 400 alkalommal. 1967-ben a Park utcai Általános Iskola Zenei Tagozata adta elő fergeteges sikerrel a „Halászlé-gény titka” c. gyermekoperáját. Bojtár László így kapcsolatba került a zenei élettel, Kocsár Miklós zeneszerző, Gergely Ferenc, az orgonatanácsok vezetője segítette, műveit műsorra tűzték. Bárdos Lajos önzetlen segítségével is végigkísérte pályáját. Horváth László, az Újvidéki Rádió zenei szerkesztője Magyarországon járva felfigyelt Bojtár László népzenei feldolgozásaira, és 3/4 órás műsorban mutatta be a zeneszerzőt. 1981-ben Miskolcon egy orgonapályázaton elnyerte az I. díjat. 1990-ben, az Emléktemplom orgona-avatóján megteltek a padok a nagyszerű koncertet adott. 1992-ben szerzői estjére került sor a Kossuth Film-színházban, ahol ünnepélyes keretek között köszöntötték Bojtár Lászlót, – ezekre a percekre is megatottan emlékszik vissza.

Időközben munkálkodott a helytörténész is. Alkotásaival részt vett a Pécsi Akadémiai Bizottság pályázatán, s pályadíjat nyert el 1980-81-82-ben. – Mohács zenei életének fejlődéstörténete, Mohács művelődéstörténetének krónikája, Egy elfelejtett hegedűművész, Hergerth József pályafutásának bemutatása – voltak a pályaművek címei. Kerényi Ferencnek, a Színház-történeti Intézet igazgatójának felkérésére megírta a „Mohácsi színjátszás története az I. Világháborúig” című dolgozatát. Elkészítette Mohács kulturális fejlődésének történetét is, e munkáját megvásárolta a Regionális Kutatások Központja, Láng István, az Akadémia akkori főtákarának közvetítésével Muci Ferenc akadémikus tanulmányozta.

Egyszerű, közvetlen ember, minden nációból vannak jó ismerősei, barátai. „Demokratikus mentalitású ember vagyok” – így vall magáról. Tudását szorgalommal, odaadással szerezte, autodidakta módon lett zeneszerző. Sokoldalú érdeklődését kamatoztatta, mindig fejlesztette. Kereste az élet értelmét adó harmóniát, igényes tudásával. Élete sokszor állította komoly megpróbáltatások elé. Szegény gyerek volt, meg kellett dolgoznia mindenért. Tanítónő feleségével két fiút neveltek, akik közül a második születt egy éves korában agyvelőgyulladását kapott, 25 éven át ápolták, sohasem adták intézetbe, szeretettel vették körül haláláig. Idősebb fiából oboaművész lett, Győrben élnek, megye a Győri Színház karnagya, mindketten szerepeltek a jubileumi esten. Két fiúnoka van, akik nem követik a nagypapát és a szülőket a zenei pályán, más érdeklődésük.

Jókívánásainkat ez úton is szeretnénk kifejezni, őrizze meg dertjét, humanitását, jó egészségben.

M. Nyirek Judit

Mohácsi Regős Ferenc

1960, 1984).

„Művészinak” címmel a Magyar Televízió felkérésére elkészítette az országban az első képzőművészeti vetélkedő forgatókönyvét (1963). Alkotásait a Magyar Televízió bemutatta. Legutóbb 75 éves születésnapja alkalmából készült vele műsor. 1988-ban mohácsi jubileumi kiállítása kapcsán a Városi Tanács a „Mohács városért” emléklappal tüntette ki.

Ferenc egykori tanítójától, Pálos Józseftől:

„Kedves Feri Barátom!
A „Család és Iskola” c. pedag. folyóirat febr. számát lapozgatva örömmel olvastam gyermekszobrász szakkörödről írt illusztrált cikket, mely munkásságodról s elért nagy eredményeidről regél. Mint öreg pedagógust s volt tanítót örömmel töltött el nagy sikered és nagy munkásságod híre.

Fotó: Horváth Tibor

mekeként. A szerény kis vegyeskereskedésből élt a négy tagú család, egy leánytestvére van még, ő is Mohácson él. Édesanyja is az üzletben dolgozott, később pedig a kórház varrónője volt. Az érdeklődő, fogékony kisfiúban veleszületett tehetség és tudásvágy lappangott. Szegényes életkörülményeik miatt gyorsan szembetalálkozott a létfenntartás gondjaival. A 10-11 éves fiúcska tanítványok oktatásával egészítette ki a család jövedelmét. Szociális helyzetükre tekintettel és kitűnő tanulmányi eredménye miatt csak jellepes tandíjat kellett fizetniük. Gazdag családok gyermekeihez járt el gyalogosan, de mindig lelkesen, még ha fárasztó is volt számára. 4 esztendő töltött így el a gimnáziumban Mohácson, s ezek az évek egész életére kihatottak: hódolattal emlékezik vissza nagy tudású tanáira, akik tanították, formálták és ráfigyeltek. Atyai barátként, tisztelettel gondolt Kövesi József tanár úrra, akivel élete végéig tartotta a kapcsolatot. Vasárnaponként nála kóstoltgatta a zenélés gyönyörűségét, a tanár úr zongoráján kezdte el oltani szomját a zene iránt. Lépésről-lépésre, önszorgalomból tanult kottát olvasni, ismerkedni e számára csodálatos világgal.

15 éves korában szülei rábeszélésére kispapnak ment Pécsre és a ciszterci rend Nagy Lajos gimnáziumban folytatta tanulmányait. Itt is kitűnően tanult, szüleinek nem kellett fizetnie sem tandíjat, sem kollégiumi költséget. A szemináriumban lehetősége nyílt arra, hogy tovább fejlessze magát a zenetanulásban. Órákat gyakorolhatott, zongora, harmonium a rendelkezésére állt.

Közben precízen rendezett albumot nézegettünk. Itt minden időrendben, dokumentu-

arra, hogy nem kellett rendszeresen az előadásokra járni. Így maradt idő a zenére, már zeneszerzésre, szárnypróbálgatásokra is. Vizsgáit is lelkiismeretesen, ugyanolyan becsülettel letette, mint korábban. Végbizonyítványt szerzett, doktorátust az akkori politikai háttér miatt nem tett.

Megszülettek az első zenei alkotások, orgonaművek. Pécsi Sebestyénhez, a Zeneművészeti Főiskola professzorához fordult, aki egyben a Szent István Bazilika orgonaművésze volt. Ígéretesnek találtattak a művek, Pécsi Sebestyén be is mutatott belőlük. S íme, a nemrég még zongorán pötyöggető serdülő fiúnak 22 éves korában felcsendültek akkordjai a nyilvánosság előtt is, Budapesten. Zenei pályázatok révén megismerkedett Bárdos Lajos zeneszerzővel, aki önzetlenül, oktatta-nyesegetve rajtatartotta szemét az ifjú tehetségen.

Közben vőlegény lett, meg kellett alapozni megélhetésüket. Évek óta játszott tánczenekarban, evvel abban a korban is lehetett keresni. 1949-ben a Mohács Külvárosi Plébánia kántora lett. S bár korábban a szemináriumból kilépett, tartós kapcsolatban maradt az egyházzal: 62 éves koráig teljesített kántori szolgálatot a két külvárosi templomban. Bármilyen furcsa, összefért a kántorság a bázongorázással is. A kezdeti, jó kántori fizetés évek múltán nem emelkedett, ki kellett egészíteni megélhetésüket. Jó és rossz zenét ismer csak – mondta, a színvonal a döntő. Az orgonaművésze mellett érdeklődése a népdal felé is fordult. Kapcsolatba került Schneider Lajossal, aki hatalmas anyagot gyűjtött e témában. Elméleti tudását is kamatoztatta közben, hiszen a gimnáziumból kedves, régi tanárai egyre-másra küldték hoz-

Regős Ferenc 1917. március 25.-én született Mohácson. Az elemi iskolát a Belvárosi Római Katolikus Iskolában, a polgárt a Mohácsi Polgári Iskolában, a középiskolát a Pécsi Püspöki Tanítóképző Intézetben végezte el. Pécsért a Városi Zeneiskolában Kürschner Emánuel igazgató növendékeként hegedűszakon zenei tanulmányokat folytatott, az iskola ösztöndíjasaként.

Mohács város első millenniumi ösztöndíjasaként 1938-43 között elvégezte a Képzőművészeti Akadémiát Budapesten. Közvetlenül az Akadémia elvégzése után szülővárosa iránti hűségese szeretetének jeléül felvette a „Mohácsi” előnevet.

Már mint művésznövendék 1941-ben Országos Képzőművészeti Egyesületi aranyérmét, 1943-ban országos festészeti nagydíjat nyert.

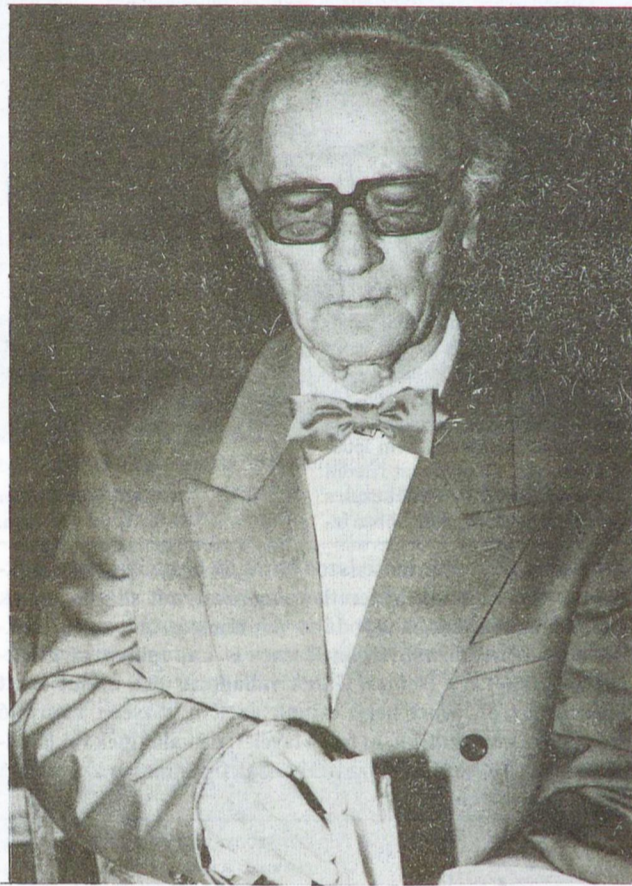
Művésztanári pályája során hazai és világversenyek elismerését tudhatja magáénak, (sorrendben Párizs, London, Budapest, Moszkva, Tokió), 1949-ben Centenárium grafikai díjat nyert, 1977-ben Székely Bertalan díjban részesült. Műveit országos kiállításokon és egyéni tárlatokon valamint nemzetközi bemutatókon láthatta a nagyközönség.

Számos hazai és külföldi múzeum, képtár, közületi és magángyűjtemény őrzi alkotásait. 1984-ben a világhírű Graphische Sammlung Albertina (Bécs) vásárolta meg Lovak című grafikáját, egyedülálló értékű rajzgyűjteménye számára.

Országosan ismert „Nagy magyar mesterek” című portrészorozata (Lyka Károly, Csók István, Kisfaludy Stróbl Zsigmond, Páray Pál, Kodály, Tersánszky, Mórincz, Bartók). Modelljei között világhírű külföldi művészek is szerepeltek (Jehudi Menuhin, Szvjatoszlav Richter, Witold Lutoslawski, Lorin Maazel, Juilliard-vonósnégyes).

Mórincz Zsigmonddal megalapozója volt a híres mezőtúri Badár Balázs Múzeumnak (1940). Első felújítója a II. világháború után (1947. filmforgatókönyv) – gyermekkor nagy élményforrásának – országos hírű népszokásunknak, a mohácsi busójárásnak. E témában számos alkotása vált országosan és nemzetközileg ismertté.

Közel 2000 rajza jelent meg az irodalmi és művészeti folyóiratokban, országos lapokban. Több nívódíjat kapott (1956,

Fotó: Horváth Tibor

1993 októberében a 900 éves évforduló tiszteletére újabb jubileumi kiállítása lesz szülővárosában (50 éve végezte az Akadémiát, 75 éves).

Mohácsi Regős Ferenc soha sem szakadt el városunktól, saját munkásságával és nevével is folyamatosan öregbíti Mohács hírnevét.

Szülővárosának hivatalos vezetése nem mindig becsülte meg, a 60-as évek végén felépült Kossuth Filmszínházban az övé volt az egyik legelső kiállítás, majd 20 évig nem hívták haza. 1988-as jubileumi tárlatát már a mostani Művelődési Központ másként gondolkodó munkatársai kezdeményezték. Pályáját, sikereit azóta is nyomon követik és tartják vele a kapcsolatot. A mohácsi polgárok, kortársai azonban sohasem feledték és büszkék rá. Álljon itt egy levélrészlet 1958-ból példaként a megbecsülésre Regős

A mindig mosolygó kis Regős – ahogy Téged annak idején tanítói hívtak – egyszer eltűnt Mohácsról – elindult régős pedag. pályáján, s nem tűnt el szürkén az emberrengésben, hanem töretlenül haladt fölfele és elért odáig, hogy művészi tudását mint jó pedagógus átadja tanítványainak és a közösségnek adja át, ami benne él.

Kedves Feri barátom! Régi tanítói örömeidnek és büszkéim Rád! s arra is, hogy a „mohácsi” előnevet viseled.”

Mohácsi Regős Ferencel nagyobb terjedelmű interjú közlünk majd lapunkban októberi kiállítás alkalmából, Művészeti mellékletünkben is bőveges illusztrációs anyaggal szemléltetjük majd a Mester munkásságát.

Köveskúti Péter

Vásároljon olcsóbban a BÓLY GÓ műszaki boltjában!

TEFAL háztartási gépek

TEFAL olajsütő, 2,5 literes	4.250 Ft
TEFAL olajsütő, 2,5 literes, filteres	6.300 Ft
TEFAL olajsütő	10.990 Ft
- időállíthatós	
- liftes	
TEFAL olajsütő	16.490 Ft
- liftes	
- olajsztintmérős	
- ultra filterszűrős	
TEFAL Superkontrol olajsütő	17.990 Ft
- liftes	
- időállíthatós	
- olajsztintmérős	
TEFAL kézimixer	4.690 Ft
- 5 fokozatú	
- turbós	

TEFAL

Móhács
Szabadság u. 36.
Tel.: (69) 311-653

Lapunk következő száma 1993. szeptember 18.-án jelenik meg. Lapzárta szeptember 13.-án, 10 órakor.

Nyereményszelvény
II/18

Mohácsi Hírlap szerkesztősége

A Mohácsi Hírlap II. évfolyam 16. számában – „képe” aláírás – „Címertelen posta” címmel megjelentek a következő tájékoztatást adom.

A többször módosított 7/1974. (III. 20.) MT. rendelet 2. §. (1) bekezdése szerint a Magyar Köztársaság címerét a Magyar Posta Vállalat is csak a belügyminiszter engedélyével használhatja. Címerhasználati engedélyt a posta nem kapott, ezért a javasolt megoldás nem volt kivitelezhető. Az új, egységes postatábla kialakításán, kivételzésén a Magyar Posta Vállalat Vezérigazgatósága jelenleg dolgozik. A felújítás során ezért nem volt lehetőség az új tábla, illetve címer kihelyezésére.

Kérem, hogy a fentiekrol a lap olvasóit is szíveskedjenek tájékoztatni.

Szalóki Csaba, csoportvezető

Józsí! Hol vagy?

Lassan már-már befejeződik a nyári strand-szezon, az uszodában is zajlik az élet... A jó idő kedvez a régi-új tulajdonosnak, aki elég sok változtatást eszközölt az elmúlt hetekben.

Azonban elég sokan vannak még most is, akik egyre csak keresnek valakit. Időről időre felkapják a fejüket, amikor a bejárat tájékán felbukkan egy szőke fej... Mohácson és a városkörnyéken százak, ezrek tanulták tőle az úszás tudományát, nyugodtan ugráltak a vízbe, mert tudták, hogy ott van és vigyáz rájuk, figyel minden mozdulatukat... Józsí, Józsí bá, Jóska, egyet jelentett az uszodával. Nélküle el sem lehetett képzelni... Nem lehet feledni azt a néhány, de emlékezetes úszóversenyt sem, ahol jobban iz-

gult, mint tanítványai... De most már mindez a múlté! Bebizonyosodott, hogy mindenkit ki lehet tenni, el lehet küldeni, mindenkitől meg lehet szabadulni, még akkor is, ha érdemei elévülhetetlenek... Csak netán elég pénze nincs, és nem fér be egyesek elképzeléseibe?

A „szőke indián”, azaz Józsí már nincsen az uszodában és a jelek szerint nem is lesz egyhamar... ezt, bármilyen is most a körülmények, csak sajnálni lehet. És természetesen kérdezgethetjük: Józsí! Hol vagy?

Többek kérésére lejegyeztem:

F. Weis Zoltán
-s. -n.

Ezt az írást már másodszor juttatják el szerkesztőségünkbe. Az első általunk ismeretlen szignóval volt ellátva, ennek ellenére elmentünk az uszodába és utánanéztünk az úszásoktatásnak és hétköznapi üzemelésének is. Lapunkban olvashattak két cikket is a Tompos Gábor vállalkozó által üzemeltetett létesítményről. Most helyt adunk az Éva Józsefet hiányoló írásoknak, mert tudjuk, ki írta a levelet; ha valakinek reklámciójára lesz, el is küldjük hozzá. Olvassák figyelmesen az aláírást, kicsit vicces, nem?

Nekik új Mohács kell!

Nekik, mármint azoknak a fiataloknak, akik nagy feltűnést keltettek július 28.-án, a Dunaparton sétáló emberek között.

Hogy miért kell nekik új Mohács? Mert nem ragaszkodnak ahhoz, hogy vesztesek legyenek, győzni, örülni akarnak, boldogok akarnak lenni és ez már nem csak vágy az életükben, hanem valóság, amit be is mutattak éneklésükkel, játékaikkal. Ők a pécsi Hitgyülekezetének tagjai és elmondásuk szerint az ő örömeik abból ered, hogy megismerték az Élő Istent. A Fruit együttes dalai sokakat megállásra készítettek, mert lendületük reménységet sugárzott a szívekbe. Erről a reménységről tettek bizonyosságot a dalszövegekben is. Az utánuk fellépő pantomimosok mozdulatai által, általános emberi karakterek váltak élővé a szemünk láttán, akikben, gondolom, sokan magukra ismerünk. A robotoló és durva férfi, a pletykás háziasszony, az élettől menekülő narkós lány, az üzlet-

asszony, akinek a pénz a szerelmé, és a tudomány megszállottja, aki felfuvalkodottságán nincs másra tekintettel, csak magára. Drámai volt az a küzdelem, amit a másik két szereplő, Jézus és a Sátán folytatott az ő életükért, amelyet Jézus győzelme zárt le.

A pantomim után Nagy József közvetlen hangon szól a jelenlévőkhöz. Arról beszélt, milyen módon változtatta meg Isten az életét, mióta elfogadta az Ő megváltását. 16-an a nézők közül engedtek a hívásnak és együtt imádkozva megvallották hittüket Jézus Krisztusban. Az ima után felszabadult örömmel dicsérhették Ők is Istent, énekeltek és tápsall.

Az evangelizáció végén az emberek csoportokba gyűlve beszéltek meg a hallott és látott dolgokat. Többekkel beszélgetve, még a leghűvösebbekkel is meg egyeztünk abban, hogy elgondolkodtató az az alternatíva, amit számukra felkínáltak. Érdemes megfontolni, hogy mit kínál a bűn nélkül való élet azoknak, akik élnek vele.

Solymosi Attila

A „titokzatos” levél margójára!

Válasz Dr. Debreczeni László orvos igazgató interjújára

A téma közepébe ugorva, annyit szeretnék megjegyezni, hogy a levél aláírói nem olvasói vagy nyílt levéllel fordultak az Önkormányzat jegyzőjéhez, hanem mint a Kórház felügyeleti szerve törvényességi „öréhez”, hogy a Kórházban kialakult hatásköri viszonyokat vizsgálják felül. Az, hogy egy címzett levél hogy jutott ilyen sorsra, más kérdés, amit ígérhetek, az az, hogy a végére fogok járni.

Miután a levél aláíróinak naponta – igaz közvetve – kijut a fenyegetésből – úgy döntöttem, hogy etikusabb az, ha jómagam a saját nevemben válszok az interjúra.

Az, hogy a levél ideológiai, nem vitatom, de azt biztosan tudom, hogy egy intézmény vezetéséhez ideológia kell, amit állítok, hogy jelen helyzetben nem megfelelő.

Orvos igazgató úr saját maga győzte meg arról az olvasóközönséget, ugyan az interjúból egyértelműen kiderül, hogy a Kórházban egyetlen testület működik, mégpedig a Főorvosi Értekezlet. Aki kicsit is jártas az intézmények, különösen a Kórházak szervezeti felépítését illetően, az jól tudja, hogy az osztályvezető főorvosokból álló testület kizárólag szakmai véleményező testület, magyarul csak orvosi kérdésekbe lenne beleszólási joga, illetve tanácsadó szerepköre. Szorosan ehhez kapcsolódva igazolva látszik az, hogy nem volt hatás-körük semmiféle bizottság létrehozására, leginkább olyanra

Olvasói levelek

Tisztelt Köveskúti Péter Úr!

Egy amolyan furcsa kijelentéssel kezdem, amelyet nem szokott meg a finomságáról híres, újságírói végzettség nélküli Főszerkesztő Úr! Követem, hogy ezt a választ feltétlenül közölje le, mert ilyen reagálásra nem számítottam és arra sem, hogy kioktató és megalázó hangnemben a szó szoros értelmében „szórakozzon” velem, akinek volt észrevétele, amelyet nem a T. Főszerkesztő Úr-tól vártam a szakszerű és esetlegesen meggyőző választ!

Nem értem, hogy hogyan kezdheti úgy a megjegyzéseit, hogy „Íme egy levél. Ismét ugyanattól a személytől. Ismét hemzseg a valótlán feltevésektől”. Nem értem, hogy miért kell „bemutatni” egy olvasói levelet, megfejelve azzal, hogy „ugyanattól a személytől”? Vajon úgy találja Ön, hogy én arról vagyok ismert, hogy mindig valótlán feltevésektől hemzsegnek az írásaim? Miért ez a nagy figyelem személyem iránt, Köveskúti Úr?! Azért, mert a véleményem nem egyezik az Ön

mostani véleményével? Mert én mertem gondolni másra is? A „Prézli” című észrevételeiben azt hiszi, hogy mindenki egyetértett önnel? Vagy bármely más írásával feltétlenül egyetért mindenki? Kiváltképpen azok, akik már meg sem veszik a lapot! Mindentől függetlenül Önt még nem alázta meg senki a lap hasábjain írásaiért... Igaz, ezt le sem közölnék...

Köveskúti Főszerkesztő Úr! A lekezelő hangneme sértő! Nem azért gondolom így, mert nem ért egyet velem. Azért, mert Ön ne humorizáljon velem! A „Kolumbuszi felfedezés”-ként megemlégett gondolat ill. véleményem én is tisztában vagyok, sőt, ezt pontosan én is állítottam, nevezetesen, hogy ez egy új szobor lesz! Igaz, a sok szakértővel, akik elbírálták a dolgokat, sem én, sem a város lakosságának jelentős része nem találkozott! Igaz, meg sem kérdezték, hogy kell-e az újszerű szobor, nem egészen a régi helyén... Alapjában Ön eddig a válaszában nem cáfolta a feltevéseimet, hanem inkább igazolta... Ugyanakkor Öntől igen sértő az, hogy felhívja a

Pontosítások Imre János nyilatkozatához

1. Imre János: „annak idején az ügyet vizsgáló bizottság is azt állapította meg, hogy nem került elő az a levél, amiben én sürgősségi tárgyalást kértem...”

Részlet az ad hoc bizottság jegyzőkönyvéből: „A bizottság megállapítja, hogy az 1991. június 5.-i levél – amelyben a sürgősség indoka szerepel – nem került a polgármesterhez. A hivatali iktatókönyve a levél átvételét nem tartalmazza”.

2. Imre János: „Változatlanul állítom, hogy a késelem miatt hátrányba került az iskola.” Ugyanakkor azt is állítja, hogy „a szakváltásnak még nincsenek meg a feltételei”. Ezek szerint 1991-ben megvoltak a feltételek. Ma miért nincsenek meg?

3. „; én jobbnak tartom a saját koncepciót, mint a jelenleg bevezetésre kerülő világbanki támogatással készülő programot.”

Vélemény: Az 1991. június 4.-én beadott tervezet nem tekinthető profilváltási koncepciónak. Csupán egy 4 oldalas vázlatról volt szó, melynek kidolgozása váratott magára.

4. Imre János állítja, hogy az új megbízott igazgató által meghirdetett fakultációs program egyáltalán nem illeszthető a most felvállalt világbanki programhoz.

Idézet az 1992. február 28.-án beadott szakváltási programból, melyet Imre János írt alá: „Mindegyik program rendelkezik akkora rugalmassággal, hogy saját – korábban kidolgozott és az önkormányzat által elfogadott – koncepciókhoz igazítható.” Ha 1992. februárjában még ez volt a helyzet, miért változott most meg?

5. „a kérdések egy részét provokatívnak éreztem a meghallgatáson” – állítja Imre János.

A „legprovokatívabb” kérdés a KOB tagok részéről az volt, hogy miért mondott le igazgatói tisztjéről, s miután erre választ Imre úr nem adott, a többszöri kérdést érezhette provokatívnak. Nem fogadható el az a megfogalmazás, hogy „külső okok miatt mondtam le, belső okok miatt pályáztam”.

A tárgyi tévedések nem a KOB elnök nyilatkozatában voltak!

Közművelődési és Oktatási Bizottság

nem, amelyik olyan megállapításokat hozott, hogy a gazdasági hivatal pazarló gazdálkodást folytat, mivel a könyvelést nem megkérdőjelezte határozta.

Arról nem is beszélve, hogy ugyanez a testület némely tagja többször lemondásra szólította fel a gazdasági igazgatót! Talán előbbre tartana a kórház, ha az azzal foglalkoznának, ami a feladatuk, nevezetesen a gyógyítással. Igazán sikereket – úgy vélem – így érünk el a betegek meghódítása terén.

Módszereit illetően még annyit, hogy a hivatkozott dolgozók (kettő) nem önszántukból mentek, hanem bizonyos „fülest” kapva, Ön hívatta Őket, s ott olyan kérdéseket tett föl, ami a levélben nem szerepelt, tehát nem is írhatták alá!

Én, mint a lemondott osztályvezetők egyike, visszautasítom azt a kijelentést, hogy

problémámmal nem kerestem meg az igazgatót, mivel a rendkívüli lemondásom – ugyan munkajogi szempontból értékelve a dolgokat, semmi köze hozzá – neki is benyújtottam egyidőben a munkáltató megkeresésével. Ezt követően két ízben is beszéltem erről, teljes egyetértésben. Miután közöltem, hogy nem áll módjában a kialakult helyzeten változtatni, nem vontam vissza rendkívüli lemondásom...

Az említett fórumokról! Sajnos a szakszervezet a kórház dolgozóinak elenyésző hányadát tudhatja tagjának, nem érzem úgy, hogy oda nem kellett volna fordulnom.

A munkaügyi döntőbíró-ságról annyit, hogy amennyiben ez a a szervezet létezik, akkor elnézést, hogy nem éltem vele! Amennyiben a munkaügyi döntőbizottság lett volna a

figyelmemet a szobor „személyeire”! Ha nem tudná Köveskúti úr, én vallásos családból származom, nem úgy, mint egyesek! Én hittant is tanultam és komolyan is vettem, nem úgy, mint egyesek! Tehát nem szoruló kioktatásra, nem úgy, mint egyesek! Annak pedig őszintén örövendek, hogy a sétálóutca fát immáron két éve megvásárolták...igaz, közben a lakosság elvetette a sétálóutca gondolatát! A vége felé, úgy hiszem, hogy nem állok messze az igazságtól, ha saját szavaim használatom fel önnel kapcsolatban: „Köveskúti úr jelentős információ hiányban szenved, másrészt kényszerképzetek győthetnek, hisz minden mögötté alantas hátsó szándékot tételez föl”. Mert, ha nem így lenne, akkor Önnek is látnia kellene, hogy „Önön kívül mások is szívükön viselik a város gondjait, bajait. Itt élünk, s mindannyian azt szeretnénk, hogy szebb és jobb legyen”. Azért, mert én másképpen képzelem el, még nem kell, hogy „alantas és hátsó szándék” legyen. Csak annyi történt, hogy nem vagyunk egy véleményen... Az én 40 soros kis észrevételeme 120 sorban válaszolt a főszerkesztő úr. De ki helyett? Ki kérte önt a válaszadásra? Vagy ebben az újságban csak azt szabad leírni, ami Neki(k) megfelelő és

jó?! Nem lett volna szerencsésebb, ha építészek, szobrászok, művészettörténészek válaszolnak? A véleményeket szabadon lehet hangoztatni... És a vélemény leírása után nyugodtan „szórakozhat” az emberrel egy főszerkesztő (?)... Hogy kinek lesz igaz, vagy kinek van igaz, azt majd az idő eldönti. Az IDŐ! és nem a főszerkesztő...

Talán nem árt arról is szólnom, hogy ezután is minden kérdésben szólni kívánok, amely a város jövőjét érinti és jelentősen befolyásolhatja azt!

Én valóban ebben a városban élek, és itt szeretném megélni azt, hogy szebb és jobb legyen!

Winkert L.

Winkert úr, úgy látszik nem tudja, s mint írja, nem is akarja abbahagyni. Kommentár nélkül közöljük levelet. Mindenkinek az írása a bizonyítványa. Én is úgy gondolom, hogy valóban az idő fog dönteni és az a néhány ezer olvasó, aki még veszi a lapot. (Átvitt értelemben is!)

Egy megjegyzésem azonban van: semmilyen újság, így a Mohácsi Hírlap sem köteles olvasói leveleket közölni, különösen nem, ha azok egyes emberek „közvéleményei”.

Köveskúti Péter, az újságírói végzettség nélküli főszerkesztő

„Magyar Út Kör” Mohácson

Augusztus 20.-án, országalapító Szent István királyunk napján zászlót bontott Mohácson is a Csurka István nevével fémjelzett Magyar Út Körök Mozgalom helyi szervezete.

Tagjai kimondták, hogy a jelenleg uralkodó liberális értelmiség politikailag puccsal megszerzett, múlt rendszerből eredő gazdasági, erkölcsi, kulturális válságon úrrá lenni nem tudó (akár?) adminisztráció politikája helyett, valóban népben-

nemzetben gondolkodó és keresztényi/keresztényi erkölcsöket valló, az élet minden területén RENDET (!) tenni kívánó politikai irányt tart magára néző kötelezőnek és az 1994-es választásoknál kizárólag az utóbbi nézeteket valló képviselőjelölteket támogatja.

A rendszerváltozást valóban óhajtó, minden becsületes magyar ember számára nyitva áll a mozgalom mohácsi szervezete.

„Tomori Pál” Magyar Út Kör Mohács
Winkert László sk

A szerkesztő üzeni

Több írásbeli reagálás érkezett a lapunkban megjelent Imre János interjúra, dacára annak, hogy a kért felajánlotta a személyes vita fórum lehetőségét „Marek ügyben.” Sajnáljuk, hogy ezt a lehetőséget – úgy tűnik – többen nem fogják választani, s inkább lapunkat próbálják egy újabb „rétestesztá” cikksorozat közlésére készíteni. Ez elől elzárkózunk. E témában az „inzultáló” tanárokon kívül nem kívánunk már másoknak szót adni. Az Imre János által felajánlott fórumot következő számunkban meghirdetjük, s ott mindenkinek módja lesz hozzászólni és vitatkozni, erről az eseményről lapunkban tudósítónk útján készséggel beszámolunk.

MATA elnevezésű olvasónak üzenem (színtén Marek ügyben írt), hogy csak teljes névvel és ellenőrizhető lakcímmel ellátott levél tartalmával vagyunk hajlandóak foglalkozni, de nem feltétlenül közölni. Sajnálom, hogy korábban az analóg GITA aláírású levél távollétemben bekerült a lapba. A jövőben nagyobb figyelemmel fogunk eljárni.

hivatkozott szerv, az megszűnt, ha pedig Munkaügyi Bíróságra céloz, akkor az a válaszom, hogy az bizonyos egyeztetési eljárás feltételez...

A gazdasági hivatal átszervezéséről!

A mai társadalmi rendszerben sem célszerű más tollal veselkedni! A racionális munkaszervezet kialakítására a gazdasági igazgató két éve próbál értő fülekre találni, ami a levél létrejöttéig senkinek nem volt fontos.

Az természetesen igaz, hogy nem ilyen módszerekkel, de talán hatékonyabban.

Részletekbe menő vitát nem kívánok az újság hasábjain folytatni, természetesen nem zárkózom el egy, akár a Városi Televízióban létrejövő beszélgetéstől.

Az, hogy a kollegális vezetés mennyire rossz, sajnos nem

volt módunk megismerni, mivel az intézményben – gazdasági vonalon – soha nem működött.

Meglepheti, hogy az előző vezetés sokkal inkább megfelelt ennek az elvárásnak, ugyan is ott legalább olyan testület működött, mint az Igazgató Tanács, megfelelő személyekkel képviseltette magát a gazdasági hivatal, s az akkor még életképes szakszervezet!

Egyetlen mondatával sem tudok egyetérteni; remélem én is, hogy a meglévő hiány pótlása után – esetleg profilváltással, mint a termelő szféránál: főkönyvelő, főmérnök – jobban fog működni a hivatal.

Feltételezem, hogy levelem továbbra is ideológiai síkon maradt.

Üdvözléssel:
Reményiné dr. Németh Csilla

**Rendkívüli alkalom,
hogy Mohácson,
hétfőn (6.-án)
12 óráig a helyi
Totó-Lottó**

**kirendeltségben még
megvásárolhatja
és feladhatja
6-os lottóját.**

**A lottó
számsorsolásra
még aznap
délután a
Kossuth
Filmszínházban
kerül sor. A 17
órákor kezdődő
gálaműsor
keretében számos
neves művész lép fel.
Szerencsejáték RT
A szerencse kovácsa**

Bizományi bútorbolt

Bútorok bizományi vétele - eladása
Új, elemes konyhabútorok 6 féle színben
folyamatosan megrendelhetők,
30, 40, 45, 60 és 90 cm-es méretekben!

Elemes szekrényisor 2 féle színben
megrendelhető - rövid szállítási határidővel
(normál és magasított változatban)

Jöjjön, nézze meg kínálatomat!

Cím: Mohács, Török u. 35. SÜ+I

Nyitva: naponta 8-18-ig

Az APEH által jóváhagyott

Nyugtatóbökök

45 Ft-os egységáron megvásárolhatók

Siklósi Nyomda

7800 SIKLÓS

Széchenyi út 43.

Tel.: (72) 351-321

Nyitva: 7-14 óráig

Kedves háziasszonyok, olvasók!

A lecsó egy közkedvelt étel, sokféleképpen el lehet készíteni. Íme 2 receptet közlünk, paradicsomból, paprikából, hagymából most bőséges a vásárlási lehetőségünk.

A legegyszerűbb lecsó:
A családnak megfelelő mennyiségű anyagot előkészítjük. A hagymát vastag karikákra vágjuk, a paprikát nagyobb, négyzet alakúra vágjuk, a paradicsomot feldaraboljuk és együtt kevés zsiradékkal (lehetőleg olaj vagy baromfisziradékkal) feltesszük dinsztelni. Sózzuk, fehérborssal fűszerezük, egy jó evőkanálnyi cukorral ízesítjük. Lassú tűzön addig pároljuk, amíg a levét majdnem elforrtá. Az így elkészített lecsó alapként is felhasználható bármilyen húsos ételhez is.

Parasztos lecsó:
A sonkát, ami lehetőleg félzsíros legyen, nagyon vékony csíkokra vágjuk. Onmagába átpirítjuk. A vastag karikákra vágott hagymát rátesszük, amit előtte legalább fél órával lesóztunk. Jól összekeverjük, néhány pernyi dinsztelés után hozzáadjuk a csíkokra vágott paprikát.

Tetejét beborítjuk vékony karikákra vágott paradicsommal és zsírára sütjük. Menet közben szintén a mennyiségnek megfelelő tarhonyát aransárgára pirítunk.

Bármilyen ételízesítővel fűszerezük és puhára főzzük. A sonkás lecsót mindig külön adjuk és csak aki kér, annak adunk tarhonyát.

Jó étvágyat kívánunk!

Horgász-halász (h)idegháború

(Folytatás)

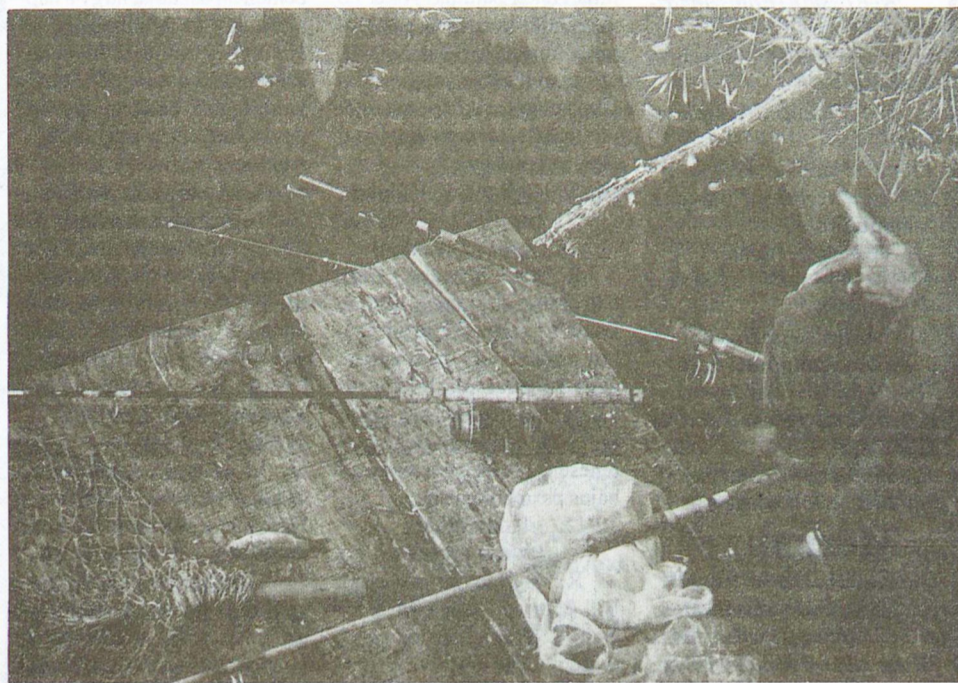
Halászkok és halászkok

Nos, állítólag köztük sincs minden rendben. Nem tartják tiszteletben egymás territóriumát. A halászkok tudják egymásról, hogy mikor, ki, hol halászik, s mivel. Íratlan szabály (volt?) közöttük, hogy egymás területére nem mennek, így-

nyezet undorítóvá válik. Külső-Bédán dögszagú a víz, s nem csak a halászkok dobálják vissza a „szeméthalat”, és a moslékot. Az üdülők, a tanyák környékén, s persze a Halászháznál leginkább, tele van a vízpart sörsüvegekkel, épekkel és szilánkokkal. A Belső-Bédai horgász-állások, a kedvelt sátorozó záto-

őket a szíves invitálás, egy pohár hideg ital. A vízpartokra ki-települt nagy kompániák, nagy halfogyasztók is, és kevésbé szabálytisztelők.

A halörök úgyszintén kevesen vannak, hisz lassan már minden harmadik horgász mellé állhatna egy. A húshorgászok különben is roppant rafináltak.

A szabálysértés enyhe fokozata a kettőnél több bottal történő horgászat

keznek azonos feltételeket biztosítani egymásnak. Így a jobb (!) vizeket arányosan beosztják egymás között, s ezt teszik az elektromos halászzal is, minden héten más veheti igénybe ezt az ominózus eszközt. Ahogy a horgászok, úgy a halászkok között is van, aki nem tartja be sem az íratlan, sem az írott

nyok, partszakaszok szeméttel-lepéhez hasonlítanak, ürülék-szagtól büzlének. A védett erdő-részekben gyakori a tiltott fakivágás. Sajnos az is előfordul, hogy az erdészet sem tartja be az előírásokat.

A vízen is folyik a randalírozás. Motorcsónakkal, vizirobogóval és mindennel, amivel

Belső-Bédán például úgy rejtik el a halat, hogy hosszú pórásra fűzve, lesúlyozva bedobják a víz közepébe és mélyen az állás lábához kötözik a zsinetet. Vagy megszervezik a hal hazamentését, a feleség, vagy a gyerek kerékpáron vagy kismotorral horgászfelszerelés nélkül sűrűn fordul naponta, külön-

Hanyagul tárolt varsák a Halászház udvarán

szabályokat. Halász mesélte el nekem, hogy áradáskor egy bizonyos Dunaágban hálótakat rakott le, ezt kollégája figyelmen kívül hagyva, végig villanyozta ezt a szakaszt. Az összefogás, a szolidaritás kiveszöbben van, nagyon ritkán lehet látni brigádban nagy hálót húzni őket. A halászház környéke inkább hanyagságról, mint gondos gazdálkodásról tanuskodik (bár az épület már nem az övék). A parton sokszor lehet szanaszét dobált varsákat látni. S bizony az is előfordul, hogy apadáskor a lerakott varsák szárazra kerülnek, beledöglik a hal.

Aztán a legnagyobb baj, hogy a halat csak kiveszik a vízből. Olyan, hogy ivadékgondozás, áradás után ivadékméntés, szaporítás (pl.: süllőfészkekkel) már nemigen létezik. Legfeljebb telepítenek, amit aztán hamar vissza is fognak.

... és a többiek

Úgy tűnik, hogy a vizeken, a vizek partján mindenki azt csinál, amit akar. Legyen az kiránduló, sátorozó, üdülő lakó, csónakos és gyalogos fürdőző.

A víz, a természet pedig pusztul. Az egykor vonzó kör-

lehet. Külső-Béda szezonban este időnként egy nagy kocsmához hasonlít.

Az elszabadult indulatok, és a szabados viselkedés tetemes kárt is okoz. Csónakokat rongálnak meg, süllyesztenek el és persze lopnak is rendszeresen. Az elmúlt hetekben a Nagypartban feltörték és kirabolták az egyik halász autóját, míg ő dolgozott. Külső-Bédán például tájvédelmi körzet lévén tilos lenne motorcsónakot használni, de ez csak álom. Magam láttam odabent nemhogy motorcsónakot, de hajót. Nem ritka, hogy részegen motorcsónakáznak egyesek.

És az ellenőrzés?

Van is meg nincs is. A vízirendőrök többnyire örülnek, ha a víziközlekedés szabályait betudják tartatni. Ahhoz pedig kevesen vannak, hogy mindenhol ott legyenek. A példaként felhozott esetekről pedig feljelentés híján lehet, hogy nem is tudnak. Mindenesetre ellenőrzéseikkor néha-néha belekukkanthatnának az úgymond „menő” horgászok, halászkok, és vízijármű tulajdonosok csónakjába is. A nagy meglebben ne tévesse meg

sen a telepítési tilalom feloldása után, akkor 6-8 pontyot is meg lehet fogni.

Aztán a halörökkel ki is lehet babrálni, az egyik kocsijának kerekét lazították ki „jóakarói” tavaly úgy, hogy komoly balesetet szenvedett. Nem csoda hát, ha nem keresik maguknak a bajt. Az egyszem természetvédelmi felügyelő pedig végképp keveset tehet, legfeljebb jól megverik.

Kié a hal?

Kié a víz és kié a hal? Egyelőre többnyire az államé. A tulajdonos dolga, hogy vigyázzon arra, ami az övé. Persze vizeinknek kezelői vannak. Van Halászati Szövetkezet és Horgászegyesület. Van megyei vadászati és halászati felügyelő is. Nincs viszont halászati és vadászati, természetvédelmi és rendőrségi törvény. Valamit azonban tenni kéne, ha 5 év múlva is szeretnénk horgászni, halászni, pihenni, fürödni.

Mi a megoldás? Nem tudom. Jó volna, ha amit leírtam, mind csak szóbeszéd lenne, rosszindulatú fecsegés.

Köveskúti Péter

Műsorok

A Bartók Béla Művelődési Központ rendezvényei

A Kossuth Filmszínházban

6.-án 17 órától: **Hatoslottó sorsolás**

A Fogadalmi templomban

12.-én 17 órakor: **Monteverdi: Vespro c. oratóriumának ősbemutatója**

A Széchenyi téren

17-18-19.-én **IV. Mohácsi Sörfesztivál**

A Művelődési Házban

4.-én 21 órától: **Asterix bál**

7.-én 9 órától: **farmervásár**

9.-én 9 órától: **török ruha- és cipővásár**

11.-én 21 órától: **Coctail bál**

14.-én 9 órától: **bálavásár**

Moziműsor

03-05. **Jól áll neki a halál** (színes amerikai)

R.: Robert Zmeckis. Fsz.: Bruce Willis, Goldie Hawn, Meryl Streep, Isabella Rossel-

lini. T.: Madeline és Helen testi-lelki jó barátok. Mindaddig, amíg Madeline el nem hódítja Helen barátját. A két nő élete ettől kezdve versenyfutás a korral: a fiatalság elikszírjét keresik és vélik megtalálni, mígnem közös szeretőjük halála rá nem döbbsenti őket az igazságra.

06-09. **Gyilkosság lólépésben** (színes amerikai)

R.: Carl Schenkel. Fsz.: Christofer Lambert, Diane Lane. T.: A világhírű sakkjátékos ezúttal egy pszichopata gyilkost keres, aki sakkfeladványokkal tüzdeli meg újabb és újabb gyilkosságait. Szerencsére segítségére van egy bájos pszichológusnő.

10-12. **Idétlen időnkig** (színes amerikai)

R.: Harold Ramis. Fsz.: Bill Murray, Andie MacDowell. T.: Phil televíziós meteorológus, akit egy zord téli napon egy „mormotaébresztési”

riportra küldenek. A műsor után a stáb ott reked a városban. Reggelre kelve Phil döbbenet tapasztalja, hogy a nap ugyanúgy kezdődik, mint az elmúlt, és rövid időn belül szembesül a megdöbbentő valósággal: valóban tegnap van... És holnap megint tegnap lesz...

13-16. **Az utolsó mohikán** (színes amerikai)

R.: Michael Mann. Fsz.: Daniel Day-Lewis, Madeline Stowe. T.: A film történelmi tabló és izgalmas kalandregény, lélegzetelállító harci krónika és egy lenyűgöző román története egyszerre.

17-19. **Benny és Joon** (színes amerikai)

R.: Jeremiah Chechik. Fsz.: Johnny Depp, Mary Stuart Masterson, Aidan Quinn. T.: A film elbűvölően rendhagyó szerelmi történet, amely azt bizonygatja, hogy végülis mindenki megtalálja a maga párját.

Ha Ön 14 óráig leadja hirdetését, már aznap látható a képűségben (Duna-Part TV). Személyesen a Mohácsi Hirdető Szabadság u. 13. alatt, vagy telefonon a (69) 311-447-es számon.

Casio kvarcóra a nyeremény

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
13						14					
15			1		16	17		18			2
		19						20			6
21	22							23			
24								25	26		
27	5							28		29	4
30		31						32	33		
		8	34	35				36	10		
37	38				39	40	41				
42					43		44		45		46
47					12		48		49	50	
	11										
51											

Óraszalon és Szerviz

Mohács, Szabadság u. 10. ct.: SIPOS LÁSZLÓ

A jobb alsó sarokban megszámozott négyzetek betűit összeolvasva egy óramárka nevét kapja megfejtésül. Ezt kérjük szerkesztőségünk címére, legkésőbb szeptember 20.-ig beküldeni. A nyertes egy 2.400 Ft értékű Casio karórát kap ajándékba, melyet a nemrég nyílt Óraszalon és Szerviz tulajdonosa ajánlott föl. A sorsolás a Duna-Part TV-ben lesz látható szeptember 22.-én.

Kérjük, a nyílt levelezőlapra ragasszák rá az újságunkban található nyereményszelvényt is, mert csak így vehetnek részt a sorsoláson.

A 16. számban megjelent rejtvény helyes megfejtése: **FÉNYMÁSOLÁS**. A szerencsés nyertes Szekeres Tamásné, mohácsi lakos. Gratulálunk!

Vízszintes:

1. Rovarevő, repülő emlős
13. Kőrmével sebet ejt
14. Asszíria fővárosa volt
15. Állatok összetartására való kerítés
16. Gyümölcs nedve
18. Jack fonetikusan
19. A derékszögű háromszög egyik oldala
20. A magyar nemzeti szobrászat megteremtője (Miklós)
21. Szlovákiai folyó, névelővel
23. Személyes névmás
24. Színültig
25. Apró, parány
27. Fa törzsből kinőtt hajtás
29. Diplomáciai Testület röv.
30. Város Somogy megyében
32. Ilyen telefonvonal is van
34. Orosz folyam
36. Levesféle
37. Szlovákiai város
39. Fut
42. Előtagként négyet jelent
44. Kötőszó
45. Húsos csont
47. Notórius feltaláló volt
49. Népszerű amerikai teniszező
51. Látványos pusztai program

Függőleges:

1. Némely embernek tulajdonított rendkívüli képesség
2. Kerti házíró
3. Kísérletképpen belefog valamibe
4. Gyakran szóba hoz
5. Ételízesítő
6. Párolgó
7. Kiejtett mássalhangzó
8. Norvég, olasz, német autók jelzése
9. Anyagcsere-folyamatokat katalizáló fehérje
10. Hordják
11. Tizenkét hónapos
12. Helyreállítás, újjáépítés
17. Lángol
22. A legnagyobb spanyol drámaíró (Lope de)
26. Ingerpálya
28. Üzletek utcára nyíló ablakmélyedése
31. Félkör alakú építmény pillérek áthidalására
33. Neves zeneszerző és zongoraművész (Pál)
35. Sava ikerszava
38. Olimpiai aranyérmes ökölvívőnk
40. Kettőzve: édesség
41. Dél-német művészcsalád
43. Laoszban van!
46. Páratlanul nősi!
48. Nemzeti Bajnokság röv.
50. Gumidarab!

BRADITS JÓZSEF

Monteverdi Vesproja Mohácson

Nagyszabású zenei bemutatóra készül a mohácsi Vegyeskar: szeptember 12.-én, Mária napon, a mohácsi Fogadalmi Templomban Monteverdi Vesproját szeretnék bemutatni. A kb. 2 órás előadás olyan művészeket láthatunk, hallhatunk majd, akik mára már világhírűek s közülük többen mohácsi származásúak.

A művet Krausz György vezényli, őt kerestem fel az előadás részletei után érdeklődve.

Előszóban néhány dolgot mondott el magáról Monteverdi-ről és zenéjéről. Claudio Monteverdi a XVI-XVII. század fordulóján emelkedett ki a firenzei zeneszerzők sorából, már az első kísérlete a dramma per musica területén, az Orpheusz és Euridice-ről szóló operája is remekmű. Ismertebb operái közé tartoznak: Tankréd és Clorinda csatája. Monteverdi a

stile concitato, a zene, a szöveg és a drámai cselekmény hármas egységében a drámai szituációk ábrázolását és az énekbeszéd-ből kibontakozó dallamos, ariozus fogalmazást hangsúlyozza, amelyben dominál a szöveg drámai ereje, és a nagyhatású kórusok, valamint a színes zenekezelés jellemzi.

Visszatérve magára a mohácsi előadásra, Krausz úr elmondta, hogy mielőtt az ember belépne a templomba, módjában lesz egy kiadványt venni, amely olyan, mint egy kis imakönyv, részletesen megtudhatja belőle, hogy mi az, hogy Vespro és mindennek, ami ott latinul elhangzik, ebben a kis kiadványban elolvashatja a magyar fordítását.

A mohácsi Vegyeskar 3 éve dolgozik a művön, s talán a szerencsének is volt része benne, hogy ez az előadás is kapcsolódhat a 900 éves város évfor-

dulójának ünnepéhez.

Az előadást Dunai Tamás szavalata nyitja meg.

Krausz úr felsorolt néhány nevet a zenészek és a szólisták közül is: Inhoff Ede, Bazsinka István, Ribli Péter és János, Dr. Szkladányi Péter, a Kovács testvérek, Sümegi Eszter, szoprán, Bánfai Bea, mezzo, Haramza László, tenor, Sárkány Kázmér, bariton, Kovács Pál, bariton, Szabó István, tenor. Közreműködnek még: Uhrík Dóra balettmester, a pécsi Papnevelde Gregorián kórusa és a pécsi énekeskolások.

A mohácsi előadást egy pécsi bemutató előzi meg, amely szeptember 11.-én a Pius templomban lesz. Mohácson a Fogadalmi Templomban 12.-én, vasárnap délután 5 órakor kezdődik az előadás.

GY. ZS.

A bemutató színlapja

Mohács város fennállásának 900. évfordulója alkalmából 1993. szeptember 12.-én (vasárnap) 17 órakor a mohácsi Fogadalmi templomban előadásra kerül

Claudio Monteverdi:

Vesperae beatae Mariae virginis

Előadók: Sümegi Eszter (szoprán), Bánfai Beáta (mezzo), Haramza László (tenor), Szabó István (tenor), Kovács Pál (bariton), Sárkány Kázmér (bariton) operaénekesek, a Mohácsi Bartók Béla Művelődési Központ Vegyeskara, a Pécsi Hittudományi Főiskola Gregorián kórusa (karigazgató: Garadnai

Balázs), a Pécsi Püspöki Énekiskola fiúkórusának tagjai (karigazgató: Jobbágy Valér)

valamint a Mohácsról elszármazott zenészek és a Pécsi Szimfonikus Zenekar tagjaiból alakult együttes.

Vezényel: Krausz György.

A műsorban fellép Dunai Tamás, színművész és a Pécsi Szakközépiskola IV. osztályos balett növendékeinek tánckara (koreográfia: Uhrík Dóra).

Latin-magyar nyelvű könyv a helyszínen kapható.

Kiállítások szeptemberben

Szeptember 5.-től október 5.-ig

Kling László művészi reklámgrafikáinak bemutatója az IBUSZ irodában, a JUNIOR ART alapítvány szervezésében. Megtekinthető az Iroda nyitvatartási idejében.

Szeptember 7.-26.-ig a Mohácsi Jenő Városi Könyvtárban

...Menekültek..., eM. Soós György fotóművész kiállítása. Megnyitó 7.-én, 17 órakor. Megnyitja dr. Egerszegi Gyula, a Menekültügyi és Migrációs Hivatal Főigazgatója. Megtekinthető

a könyvtár nyitvatartási idejében.

Szeptember 10.-26.-ig a Kossuth Filmszínház emeleti kamaratermében

„SZINESBEN ÁLMODUNK”, a Mohácsi Művészeti Társaság tárlata. Megnyitó 10.-én, 17 órakor. Megnyitja Kovács József költő, a Művészeti Társaság elnöke. Közreműködik: Latinovics Zoltán (felvételtől), Ásai Judit zongorán.

Kiállító művészek: Boris Salamaha, Bodony János, Grebenár Andor, Jakubecz György, Kedves János, Szigeti Szabó János.

„Üdvözlégy békeséges

István király...”

hangzott az ének Sátorhelyen, ahol az évszázados fák alatt ismét összegyűlt ünnepelni a falu apraja-nagyja.

Tizenkét bográcsban főtt a finom ebéd (vadpörkölt, halászlé) és forgott nyársra húzva a sok csirke. Az étel költségeit az önkormányzat, az italt a vállalkozók finanszírozták. Az ünnepet fokozta, hogy az erdélyi Csíkházfalváról is érkezett 53 vendég. A két falu vezetői megállapodási szerződést írtak alá.

– Most még termelt búza

kenyérnek és a megszentelt falatokból mindenkinek jutott a nagy békeséges összefogásban. Szükségünk is van békeségre és összefogásra, hogy legyen már végre szemünk megkülönböztetni a búzát az ocsúttól.

Add meg István király, hogy végre önmagunkra lelünk, a tény meg a vágy között visszazserezzük arányérzékünket! Segíts, hogy ne morzsolódjunk szét, ne sértsenek föl vad, horgas szavak behegedt sebeiket! Kérünk, téríts vissza tévelygéseinkről a helyes útra! Kérünk, hass oda, hogy ne emeljük kezünket se ütésre se megadásra! Add meg István király a legfontosabbat, a békét, melytől csöndes lesz a szív!

S.Á.

Csavarok, zárak, vasalatok nagy választékban!

Ezenkívül:

Létrák, polcelemek és még sok hasznos apróság!

Szolgáltatásaink:

Kulcsmásolás helyben, gravírozás, rézmunkák megrendeléssel

**Cím: Mohács, Szentháromság u. 6
Tel.: (69) 322-710**

Marocco

Építőanyag-értékesítés a mindenkori legkedvezőbb áron.

F. kavics, f. homok, betongerendák, béltestestek, falazóanyagok, burkolótégla, épületfa, lécz, deszka, cement, mész, mészhidrát, nyersbeton.

(Mixer-es kiszolgálással is.) BRAMAC tetőcserepek, hungvelux ablak, egyéb nyílászárók.

Egyéb építőanyagok megrendelhetők: hétfőtől péntekig 6 órától 16 óráig.

Marocco Kft.

Mohács, Budapesti u. 33.

Tel.: (69) 322-840, telex: 12-550

Fax.: (69) 322-845

Gépesített Totó és Lottó átvétel, a játék előnyös formája

Bizonyára előfordult már néhányukkal, hogy kedvenc lottószámaikat kihúzták a lottón, vagy biztosra mentek a totóban és mégsem nyertek, mert a szelvény nem érkezett be időben, nem egyformán töltötték ki a három szelvényrészt, már nem tudták feladni szelvényüket, mert távol volt a totó-lottó kirendeltség, nem kaptak már havi lottót. Ez mindig kellemetlen, hiszen a nagy nyereség reménye és a játék öröme az, amiért játszunk.

Nos, ezek a gondok, a hamarosan bevezetésre kerülő gépesített szelvényátvétellel megszűnnek.

A játék a gépi átvétellel biztonságossá, egyszerűvé, sokoldalúvá és kényelmessé válik.

Biztonságos, mert a géppel átvett szelvényért az átvevőhely felelősséget vállal. Ezzel biztosított a szelvény időben történő beérkezése. Gyorsabbá válik a szelvényfeldolgozás és a nyereségek kifizetése is.

Egyszerű, mert csak egyszer kell kitölteni, a készen, indigóval ellátott, összehajtogatott úrlapot. Így nem fordulhat elő, hogy a három szelvényrészt különbözőképpen kerül kitöltésre, vagy lemarad róla egy szám. Nem kell a rongtolt szelvényvel újra bemenni a totózóba és kicserélni, hiszen az úrlap ingyenes és a részvételi díjat az átvétel alkalmával kell kiegyenlíteni.

Sokoldalú, mert többféle játékra ad lehetőséget. Az 5 hetes játék bármikor feladható, nem kell többé havi szelvényre vadászni, hiszen a feladástól számítotok 5 héten keresztül automatikusan részt vesz a szelvény a játékban. Joker játékokra ad lehetőséget. A szelvény sorszáma képezi a játék alapját, mely külön sorsoláson vesz részt és plusz nyereséget biztosít.

Kombinációs játékkal növelhető a nyerési esély. A lottó játékban is lehetőség van kombinációk egy szelvényen való feladására, nem kell 10-20-30 db, vagy ennél is több szelvényt kitölteni, hiszen egy szelvényen is megjátszhatók a kedvenc számok kombinációi.

A totó góltotó játékkal bővül. A mérkőzések közül az első négy végeredményére külön lehet fogadni, ezzel tovább nő a nyerési esély.

Kényelmes, mert mindent, a kollektív totót is, egy helyen lehet feladni és a nyereségek is ugyanott válthatók be. Ezzel azok a játékosok is részt tudnak venni a kollektív totójátékban, akik távol laknak a totó-lottó kirendeltségektől.

Nos, ezek csak a legfontosabbak azok közül az előnyök közül, mellyel a fogadókat igyekszünk mind magasabb színvonalon kiszolgálni.

Be kell azonban vallanunk, hogy egy hibája ennek a játéknak is van. Nevezetesen az, hogy csak az nyerhet, aki játszik!

1993. szeptember 1-4. között kerül megrendezésre a Magyar Könyvvásár Pécsen, az Orvostudományi Egyetem Aulájában (Pécs, Szigeti út 12.)

Az idei Könyvvásár a magyar könyvkiadók és könyvterjesztők eddigi legnagyobb seregszemléje lesz, soha ennyi kiadó még nem jelentkezett az országban együtt egyetlen kiállításon, fesztiválon vagy vásáron. Külön érdekessége lesz a vásárt kísérő programok a Magyar Könyvkereskedők Konferenciája, amely a boltok privatizációja utáni (részben: közbeni) helyzetét, a magyar könyv terjesztési sorsát hivatott tisztázni. Az ország legkisebb településeinek könyvesboltosai ezen éppúgy részt vesznek mint az átalakulásban lévő nagykereskedői hálózat vezetői és a kiadók.

Mire való a sétálóutca?

„Egy olyan város képe lebeg a regényíró lelki szeme előtt, ahol a nemzedékek egymással haláluk után is dialógusban maradnak a művi környezetük által, ahol a személyesség visszahódítja jogait a szabványosságától, ahol az emberek ahelyett, hogy egymás kipufogócsövét inhalálnának, inkább beszippantásra érdemes szagelményekben részesítik egymást: az ételszagtól a rózsaszagig. Olyan városról képzelődünk, ahol az ablakon inkább a lépések zaja jön át és nem a motorzúgás, ahol negyedóránál gyalogtúrára este is fények és események hívogatnak, ahol nemcsak konzumáljuk, de csináljuk is egymásnak a műsort, ahogy erre a játszóterem még képesek voltunk.”

„Megfontolásra ajánlom azt

az eszmét, hogy az elsőrendű jármű Európában továbbra is a láb, a városlakó legemberibb mozgásformájának pedig (miután dolgozott, evett, aludt és tisztálkodott, et cetera) tekintessék a séta. Meni tehát, különösebb elvakult célirányosság nélkül, csak azért, hogy közben használjuk a szemlélődő képességünket. Séta egy csendes vízparton és a korzón, igen ezek maradandó igények. És kimondanám, hogy minden épített környezet szépségének a mérceje a gyalogos szeme. Odáig is elmennék, hogy ami nem szép, az valami tartós értelemben nem is hasznos.”

Konrád György: Az újjászületés melankóliája, 1991. Pátria (Az én utópiám 70-77 old.)

Jubileumi Vidék Evezős Bajnokság Mohácson

Mohács Város 900 éves jubileuma, ezzel kapcsolatos sorozatos Ünnepek keretében az évfordulóhoz méltó keretben, létszámban és „örömteljes hazai sikerek” jegyében zajlott le augusztus hó 20-21.-én a Magyar Evezős Szövetség által Mohácson megtartott és a Mohácsi TE Evezős Szakosztálya által rendezett Vidék Evezős Bajnokság, melynek igen örövendetes végeredményeként Vidék Csapatbajnok lett a Mohácsi TE, 323 ponttal – 58 helyezés: 14 első, 15 második, 12 harmadik, 9 negyedik, 3 ötödik, 4 hatodik, 1 hetedik helyével a bajnokságon résztvevő 16 Egyesületből.

A több mint háromszáz versenyző a Csónakház feletti két támfal közötti egészségügyi berendezéssel is ellátott téren színes sátoztartó alakított ki, míg a vízparton szebbnél szebb kisebb nagyobb versenyhajók igazolták a nagy részvételt.

Augusztus 20.-án d.e. 10 órakor Dr. Mészáros László, a Versenybíró elnöke és 13 főből álló Versenybírószék az Egyesületi képviselők jelenlétében megtartott sorsolást követően az Előfutatok kerültek lebonyolításra.

A délután 14 órakor kezdődő ünnepi megnyitón Kuti István polgármester köszöntötte a Magyar Evezős Szövetség Elnökét, Dávid Imrét és a Szövetség főtájtár asszonyát, dr. Domonkos Annát, s a tizenhat Egyesület vezetőjét, átnyújtva a Versenybírószék tagjainak és az egyesületek képviselőinek az Önkormányzat által e célra készített szalagos jubileumi emlékérmét. Történelmi áttekintésben hangsúlyozta, hogy a 900. ik évfordulóját ünneplő város szerves részeként tartják nyilván a mohácsi evezést, mely a múltban a vízicserekszet keretében a déli, balatoni tóirálva a „Leghosszabb túra és legszebb túra” díjakat nyerte el. És a szentendrei vízvezető képzés során kimagasló sikereikért versenyhajót is nyertek, s ez a lendület nem szakadt meg a cserkészlet megszűntetésével, s mint versenyző szakosztály kivívta magának a hazai egyesületek

közötti megbecsülést és szeretetet, amit az is igazol, hogy a Magyar Evezős Szövetség két vezetője is régi, patinás nevű, Moháchoz sok emlékekkel fűződő versenybírók – Kovács Tibor, Mátyás Tibor, Oláh Ernő, Pályi András, Takács Judit, Pál Katalin stb. is lelkesen vettek részt a két napos versenyen.

Dávid Imre Országos Elnök meleg szavakkal köszöntötte meg a polgármester szíves szavait is részére valamint dr. Szkladányi László, a Szakosztály örökös elnökének, Lakatos Tamásnak, a Szakosztály lelkes vezetőedzőjének a Szövetség 100 éves jubileumára kiadott emléklapát nyújtott át.

Délután 15 órakor kezdetét vették a döntő küzdelmek, amelyek kitűnő időben, 21.-én du. 14 óráig tartottak minden baleset és rendezettség nélkül.

Az ünnepélyes díjkiosztásra a Csónakház előtt került sor, ahol a szponzorok által felajánlott ajándéktárgyak és a Városi Önkormányzat ajándékként készített jubileumi piros-fehér nyakba akasztós szalagos díjak kerültek kiosztásra az I., II., III., helyezettek részére, a győztesek pedig ezen felül tiszteletdíjban részesültek.

Az alábbiakban csak a mohácsi TE helyezetteit közöljük:

Fiú mini egypár 12 évig: A. futam: 2. Told Miklós, 4. Kálmáncsi Géza. B. futam: 3. Balogh Balázs

Férfi felnőtt korm. négyes: 4. Tadic László-Litter Péter-Dabasi Róbert-Németh Zoltán k: Háromházi Csaba

Női ifj. egypár: 1. Vámosi Anikó

Női tanuló kettőpár: 1. Rumán Zsuzsanna-Egri Krisztina 2. Éberling Brigitta-Terzics Edit

Férfi serdülő korm. négyes: 2. Szűcs Béla-Hegedűs Tibor-Cselinác István-Fejér János k: Bencsik Gábor 6. Olt Gergely-Kiló Gábor-Csorbai Péter-Váradai Péter k: Szép Csaba

Leány mini egypár 14 évig: A. futam: 3. Erszény Aliz, B. futam: 2. Bárász Gabriella, 3. Verőczy Lidia

Férfi felnőtt egypár: 3. Pávkovics Zoltán

Férfi tanuló kettőpár: 1. Vajás Balázs-Gacza Gábor

Férfi tanuló egypár: A. futam: 2. Hafner Miklós, B. futam: 2. Kálé István

Női serdülő k.n. kettes: 3. Éberling Éva-Haraszti Ágnes

Férfi veterán korm. négyes: 2. Huszár István-Putterer István-Hüber Antal-Zsuzsics László k: Éberling Brigitta, 3. Lakatos Tamás-Koltai Géza-Theodor Zens-Kálmán n. Károly k: Toth Zoltán

Férfi felnőtt kettőpár: 6. Litter Péter-Litter Gábor

Női felnőtt egypár: 1. Mesterné Novák Tünde

Férfi serdülő nyolcas: 1. Szűcs Béla-Hegedűs Tibor-Cselinác István-Fejér János-Olt Gergely-Kiló Gábor-Csorbai Péter-Váradai Péter k: Bencsik Gábor

Vegyes páros nyitott kettes: 6. Verőczy Miklós-Verőczy Andrea k: Verőczy Lidia

Leány mini egypár 12 évig: A. futam: 1. Verőczy Lidia 2. Bárász Gabriella, B. futam: 1. Erszény Aliz 3. Pandur Eszter

Női tanuló korm. négyes: 3. Rumán Zsuzsanna-Léopold Hajnalka-Egri Krisztina-Terzics Edit k: Haraszti Ágnes

Férfi felnőtt k.n. kettes: 3. Litter Péter-Németh Zoltán

Férfi serdülő egypár: 4. Fejér János. 5. Cselinác István

Férfi felnőtt négyes: 6. Késics Gábor-Litter Gábor-Dabasi Róbert-Pávkovics Zoltán

Férfi veterán egypár: 1. Ifj. Szabó Károly. 4. Lakatos Tamás, 5. Hüber Antal

Fiú mini egypár 14 évig: A. futam: 1. Bencsik Gábor 4. Azép Csaba, B. futam: 1. Vajás József 3. Told Zoltán

Férfi serdülő korm. négyes: 7. Olt Gergely-Kiló Gábor-Hegedűs Tibor-Szűcs Béla k: Gacza Gábor

Női felnőtt k.n. kettes: 1. Mesterné Novák Tünde-Balázs Gabriella Szeged, 2. Stang Mónica-Denisch Erika

Női tanuló egypár: A. futam: 3. Terzics Edit, 4. Léopold Hajnalka., B. futam: 1. Éberling Brigitta 2. Rumán Zsuzsanna 4. Muhl Mónica

Férfi tanuló korm. négyes: 2. Hafner Miklós-Kálé István-

Vajás Balázs-Gacza Gábor k: Balogh Balázs

Női serdülő egypár: 2. Vámosi Anikó 4. Éberling Éva

Férfi serdülő kettőpár: 3. Cselinác István-Fejér János

Férfi felnőtt korm. nyolcas: 2. Csorbai Ferenc-Denisch Zoltán-Litter Gábor-Pávkovics Zoltán-Dabasi Róbert-Litter Péter-Németh Zoltán-Dudás Zoltán k: Bencsik Gábor

A csapatdíjak kiosztása után sor került a két napos viadal pontverseny állásának kihirdetésére: 16. Honvéd 2.3, 15. Szeged 3.5, 14. Szolnok 7, 13. Küller SC 15. 12. Ganz-Vilány 18, 11. Baja 19, 10. FEC 24.3, 9. MEC 30.5, 8. MTK 33.5, 7. Danubius 38.5, 6. Kalooca 48.5, 5. Csongrád 60.5, 4. Csepel 72.5, 3. Esztergom 77, 2. Vác 125.3, 1. Mohács 323 pont.

Kuti István, Mohács város Polgármestere az Önkormányzat által alapított és adományozott díszes kupát örömmel adta át Koltai Géza szakosztályvezetőnek és Lakatos Tamás vezetőedzőnek, majd a mohácsi versenyzőkkel fogtak kezét a díjkiosztók, s a mohácsi fiatalok Koltay Gézát, Lakatos Tamást örömrivalgás közepette dobták be a Duna vizébe, s utána maguk is meztől ugorva a Duna vizébe éltették nagyszerű győzelmüket.

Az Evezős Szakosztály ezúton is őszinte köszönetét fejezi Mohács Város Önkormányzatának s mindazoknak a vezetőknél, akik támogatásukkal lehetővé tették ennek egyébként költséges B kategóriájú Bajnokság megrendezését, jelentős lépés történt az állandó cél kialakítására, mert 30 méter hosszú beépített nézőtér nyert kialakítást, amit a közönség nagy örömmel mindkét nap el is foglalt, s a csapatokat onnan is biztathatta a győzelem kivívásáért, köszönet a sok lelkes buzdításáért, részvételért.

Mohács város versenyvezető sportjának további fejlődése szempontjából jelentős volt, ez a minden vonatkozásában jól sikerült bajnokság amely iránymutató lesz a jövő további fejlődése szempontjából.

Dr. Szkladányi László

A Mohácson rendezett Evezős Vidék Bajnokság szponzorai

Pénzbeni támogatás: Sümegi Jánosné (kereskedő), Terzicy György (szülő), dr. Kernya Görgy (gyógyszerész), Sprint Járműbolt (GMK), Hegyvári Lászlóné (kereskedő), Márton

Ferenc (kereskedő), Fischer István (Dunasor italbolt), Katona József, Garat Kft., Soós és Társa Bt., Romhányi László (vállalkozó), dr. Szűcs Béla (szülő), Csobot András (ven-

déglős), Henczler és Társa Kkt., Budapest Bank Rt.

Ajándéktárgyak: Somos Miklós (kereskedő), Rózsafi és Társa (kereskedő), Sipos László (óraszalon és szerviz), Kovács László (vízisport bolt), Lipcsey Szabolcsné (könyvkereskedő), Puch Lászlóné (kereskedő), Pávkovics János (órák), Csele Bt., Heider Lászlóné (üveg, porcelán bolt), Copy Cassa (irodagépteknikai Bt.), dr. Csonka Takács László, Márkus Gáborné (kereskedő), Veriga Valér (Forza kisáruház), Horváth Zoltán (Horizont videoklub), Szűcs János (Duna cukrászda), Stefán és Társa Bt., Frey Lajosné (kereskedő), Kiss Lászlóné (kereskedő), Koltai Gézáné (Mini Shop), Hárlich Józsefné (Musztáng divat), Juhasz Árpádné (Duna trafik Bt.), Perjesi Gábor (órák), Nagy Zsolt (magánkereskedő), Szekeres cukrászda, Baráth László-

né (ajándékolt), Hengl Teréz (kereskedő), Mesterné Novák Tünde (virágkereskedő), Kovács József (vendéglős), Mohács és Vidék ÁFÉSZ, Szabadság úti műszaki bolt, Korsós kisvendéglő, Brodaries Téri Általános Iskola, Széchenyi István Általános Iskola, Zsuzsics László, Regatta klub, Triász-Transz, fuvarozó GMK – versenyre szállítás, Belfi-GMK – versenyre szállítás, Dági Pongrácné (virágkereskedő), Egri Istvánné (kereskedő), Nagy Tibor (vendéglős), Szajcsán István (virágkereskedő), Hegyháti János (géplakatos), T. Nagy Gáborné (kereskedő), Kocsis Ferencné (kereskedő), Erszény Péter (szülő), Téglás József (kereskedő), Csele Transz Kft., B. M. Vízmű ü. e. Mohács, Klose Mobirt.

Fizetett hirdetés!

Mohácsi Farostlemezyár Rt.

- álmennyezet készítéséhez
- faburkoláshoz
- kárpitos munkához

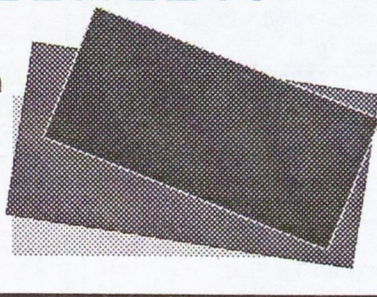
- tetőszigeteléshez
- bútorok készítéséhez
- épületasztalos munkákhoz

használjon

FAROSTLEMEZT!

MOFA

Értékesítés kicsiben és nagyban
Mintaboltból - raktárról
7700 Mohács,
Budapesti u.
Tel.: (69) 311-922

Labdarúgó körkép Mohácson a bajnoki rajt tükrében

Mohács három osztályban is érdekelt!

Megye II. oszt.: Rival Turbó, megye I. oszt.: Mohács T. E., NB II.: Mohács F. C.

Lassan a bőséggel zavaróval küzdhet majd az a szurkoló, aki mindhárom mohácsi csapat mérkőzéseire kíváncsi. Szerencsére figyelnek egymásra a csapatok vezetői és mindent megtesznek az ütközések elkerüléséért. A Turbó például úgy tervezi, hogy szombatokként játszik majd! Az MTE pedig alkalmazkodik az MFC-hez. Ez természetesen így sportszerű, no és így gazdaságos!

Most vegyük sorra a csapatokat, elsőnek a hosszúnévű Rival Turbó Stars Mohács együttesét.

1993. februárjában alakult a gárda, az akkori Véménd játékosjával szerepelhetett a bajnokságban. A kezdetek óta alakult a csapat, Kiss István (Kiki) szinte megszállottként építgeti és menedzseli a Turbót. Összejött egy olyan üzletemberrel, mint Dominic Graziani, aki szereti a focit és szponzoroként is szerepet vállalt. Rajta kívül azért helyi vállalkozók is segítik a csapatot (Somos Zsolt, Szajcsán István).

Kiss István:

– Komolyan kell venni a csapatot, mert sikerült jól összejönni. Útképes, jó erőteljes egységünk van. Célkitűzésünk ennek megfelelően a bajnokság megnyerése, bár lesznek kemény ellenfelek. 19-es a játékoskeret, az edzéseket Varga István (Pida), Kiss István és Rattling József vezetik. Lelkes és jó munkával el kell érni a célunkat!

Mohács 3. csapatának fel van tehát adva a lecke! Rajta Turbó, a közönségen nem mú-

lik majd!

Megyei II. osztályból a megyei I. osztályba került fel a város másik csapata, a Mohács T. E. Igaz, a körülmények is segítették az MTE-t, de most itt a nagy bizonyítási lehetőség! Talvaly, azaz pontosan egy éve készítettem egy beszélgetést Farkas Béla edzővel, aki akkor elmondta elképzeléseit, céljait, terveit és nagyon csendesesen megjegyezte, hogy ezzel a gárdával be kellene jutni a megye I.-be. Az anyag, előttem ismeretlen okok miatt, nem jelent meg, fiókba került... Most, ha nem is egészen úgy, ahogyan azt akkor Farkas Béla elképzelte, megvan a magasabb osztályba kerülés, és egy ezüst érem a bajnokságban. Hogy milyen most a csapat? Nem rossz...vagyis olyan, hogy nyugodtan ne kívághat a bajnokságnak és egy jó középcsapat lehet ebben az évben... Ha az Ercsi elleni mérkőzést vesszük alapul, akkor jók, csak szerencsésük nincs. Egy NB III-as csapattal 2:2-re játszani, úgy, hogy kétszer is vezettek, majd csupán az utolsó 11-es kihagyása miatt kiesni, ez bizony nem kis teljesítmény. A játékoskeretben több változás is történt. Az bizonyos, hogy a volt MFC-s Kovács László befejezte a magasabb osztályban a szereplést és a „levezetést” az MTE csapatában valósítja meg.

Az MTE vezetősége nem sző rózsaszínű álmokat. Jelenleg a biztos megkapaszkodás és egy jó „középhelyezés” a cél. A csapat természetesen mindig a pont, vagy a pontok megszerzéséért lép pályára, eleve feltett kézzel soha. A cél elérése reális, megvalósítható. A többi pedig dőljön el a pályán. Az MTE első

mérkőzése: MTE-Sellye 2:2 (0:0) Mohácson, 500 néző előtt, a mérkőzést Kulcsár vezette. A gólszerzők: Vezér, Reit ill. Labnicz, Pfeiffer.

A város harmadik csapata a Mohács F. C., ahol jelentős változások voltak a nyár folyamán. Mint említettük már, Ébert Vilmos személyében új elnöke van az egyesületnek, Martina Péter személyében pedig új technikai vezetője is van az MFC-nek. A felkészülést Bözsöny János vezette, akinek a személye már ismert Mohácson, hiszen sikerre vezette már az MFC elődcsapatát. A felkészülés jól sikerült, az edzőmérkőzéseken kirajzolódtak nagyvonalakban a leendő felállítás és a követendő taktika is. Természetesen az is, hogy kik azok a játékosok, akik a vezetőedző elképzeléseit megvalósíthatják majd a bajnoki összecsapásokon. Az NB II-es bajnokság első fordulójában Budapestre szólította a sorsolás az MFC-t. ESMTK-Mohács F. C. 2:1 (1:1).

Az MFC az esetleges pontszerzést tűzte ki célul, de mint az előző bajnokságban is oly sokszor előfordult, újra egy gólos vereséget szenvedtek. Az MFC összeállítása: Lukács-Katona, Rumszauer, Rigó, Kósa, Becker, Nagy, Kiss, Tóth, Szabó Zs. (Várda), Horváth. A mohácsi gólt Szabó Zs. szerezte a 40. percben.

Bözsöny János szerint a csapat a játékban egyenlő volt az ellenfelével, de védekezésben és támadásban nem. Több egyéni hiba okozta, hogy végül pont nélkül kellett hazatérni.

Földes Z.

Túl a harmadik fordulón!

MFC: 1 döntetlen 2 vereség
MTE: 1 győzelem 1 döntetlen 1 vereség

Turbó: 2 győzelem

Az eddig lejátszott mérkőzések alapján nyugodtan mondhatjuk, hogy belelendülnek a mohácsi csapatok...

Igaz, az NB II-es MFC két vereség után idegenből hozta el az első bajnoki pontot, de remélhetőleg a folytatás már jobb lesz!

Pénzügyőr-MFC 1:1 (1:0).

A mérkőzés egyik legjobbjaja Szabó, az MFC kapusa volt,

a gólt Szabó Zs. szerezte. MFC: Szabó A.-Kósa, Rumszauer, Burai, Kovacsics, -Kiss, Nagy, Horváth (Várda), Becker, Tóth, Szabó Zs.

Az elmúlt heti szigetvári vereség után most, igazán jó játékkal 4:1 arányban győzött az MTE.

Mohács TE-Sárd 4:1 (2:1)

A mérkőzésre mintegy 500 néző volt kíváncsi. A „Farkaslegénység” akár nagyobb különbséggel is győzhetett volna! Gólszerzők: Bozsovics (2), Jakab és Reit (11-esből).

Földes

Kézilabda

Az MTE-KANDIT NB II-es női kézilabda csapat vereséggel kezdte szereplését. A megilletődöttséget a rutinos Csurgó ügyesen használta ki és megérdemelten nyert. Az MTE szeptember 5.-én Fonyódon lép pályára, remélhetőleg több siker-

rel. A serdülő lányok szept. 5.-én a Siklós csapatát fogadják 9.45-kor az MTE pályán!

A Mohácsi TE-KANDIT NB II. Női felnőtt kézilabda csapatának hazai és idegenbeli bajnoki mérkőzései

Fonyód szeptember 5. 16.00 vasárnap

Bágyogszóvat szept. 12. 15.00 vasárnap

Rábagyarmat szept. 18. 15.00 szombat

Tengelic szept. 25. 11.00 szombat

Ujlak szept. 26. 13.00 vasárnap

Szhely Latex október 9. 15.00 szombat

Simontornya okt. 16. 14.15 szombat

Szhely TK okt. 17. 11.00 vasárnap

Tamási okt. 23. 11.00 szombat

Pécsi BTC okt. 30. 11.00 szombat

A körmendi mérkőzés tavaszi fordulóra elhalasztva.

Serdülő leánycsapat mérkőzései:

Siklós szeptember 5. 9.45 vasárnap

Kozármisleny szept. 10. 16.30 péntek

Pécsi Anikó szept. 17. 16.00 péntek

Villány szept. 25. 16.00 szombat

PÉCSI Lepke okt. 2. 9.30 szombat

Pécsvárad okt. 10. 15.00 vasárnap

A Baranya TV szeptember 6.-i adásának műsora:

19.00 Centromédia VTV

20.50 Horrorshow Fadd

Képzőművészet

21.00 Hungária Cirkusz

21.10 Top Line

20.20 Sport TV (amerikai film)

Harmadik csapatunk a „Turbó” igen jól szerepel, igaz most 3:0-as vezetéssel lefújták a mérkőzést. Mindez nem zavarja a csapatot a nagy menetelésben, hiszen sorra aratja győzelmeit...

Hajrá Mohács! Szeptember 5.-én az MTE idegenben, az MFC az Újvárosi pályán szerepel.

Szeptember 5. (vasárnap) 16.30 MFC-Beremend

Földes

Igazi nyári meleg, hűsen símogató víz, sok lelkes „csónakos”, jó hangulat és mérsékelt izgalom. Ez jellemezte az evezős verseny két napját.

Országos evezős Nyílt Vidékbajnokság Szent István ünnepén

senyt.

A rendezőség díszvendégeket is fogadott, Pap Kornéliát és dr. Mamusics Tibort, akik négyszeres Európa-bajnokok. Dr.

eszembe juttatja a fiataliságot. Az első Európai Bajnokságon újoncként szerepeltem. A versenyt megnyertük és én nagyon boldog voltam, hogy fia-

A Vidékbajnokság mohácsi nyertesei

Fotó: Schindl József

Különböző városokból már előző nap megérkeztek a lelkes versenyzők, ittlettük a felállított sátrak jeleztek. Saját városukból víziúton érkeztek, „Jecsurogtak” Mohácsra. A nézősereg két oldalról drukolt kedvenc mohácsi evezőseinek.

Voltaik, akik a kellemest összeköve a hasznossal, a másik oldalról, a strandról figyelték az eseményeket. Nekik még melegük sem volt, viszont kevesebbet láttak a szemből sütő naptól.

A jó zenét csak hangulatosabbá tette – időnként elnyomta – a szurkolók biztatása. Most aztán ki lehetett használni az újonnan készült lépcsőket is, hiszen kényelmesen ülve nézhet a város vízisportot kedvelő lakossága a hagyományos ver-

Mamusics Tiborral, aki Baján lakik, a verseny közben néhány szót tudtam váltani.

– Mikor tetszett versenyeket nyerni, és hol?

– 1933-ban kormányos 2-es versenyen Budapesten, 1934-ben 8-as versenyen Luzernben (Svájcban), majd még ebben az évben, tehát '34-ben kormányos nélküli 2 evezős számban, Berlinben.

– Az eddig látottak alapján mi a véleménye a mai versenyről?

– Jól felkészült fiataliság ül a hajókban, mindannyiukon látszik a kemény munka, komoly erőfeszítés. Nagyon tetszik a város, közel áll hozzám az itteni evezős élet, ugyanúgy, mint a túraevezés. Ez a verseny is

talon ilyen komoly bajnokság részese lehettem. Az evezést kemény sportnak tartom. Férfias munkát, komoly felkészülést kíván, ezért külön dicséretesek a női versenyzők, akik a holtpontra át tudták tenni magukat, s nem adják fel a versenyt. De igazából minden sportágban így van ez.

– Köszönöm, hogy a verseny izgalmában választott kérdéseimre. További jó szurkolást és jó egészséget kívánok.

A verseny 21.-én délelőtt folytatódott, még nagyobb melegeben, de ugyanolyan izgalommal és jó hangulatban. Az eredményekről lapunk Sport rovatában olvashatnak.

Solt Mariann

A helyi TV műsora

CCIR - 11.

Duna-Part TV Mohács
Első Mohácsi Televíziós Társaság
Tel.: (69) 311-447
KÍSÉRLETI MŰSOR KÖZVETÍTÉS

1993. szeptember

6. Hétfő:

19.00

Göncz Árpád Mohácson
– Mise az Emléktemplomban
– Koszorúzás az Emlékparkban
– A Szentháromság szobor felszentelése
– Ünnepe és fogadás a Városházán

7. Kedd:

09.00

Göncz Árpád Mohácson (ism.)

19.00

Göncz Árpád Mohácson (ism.)

8. Szerda:

19.00

„NYERŐ”, telefonos játék. Az adás ideje alatt hívható telefonszám: 311-447.

9. Csütörtök:

00.00 - 24.00 NON-STOP képűjság

10. Péntek:

00.00 - 24.00 NON-STOP képűjság

11. Szombat:

00.00 - 24.00 NON-STOP képűjság

12. Vasárnap:

00.00 - 24.00 NON-STOP képűjság

13. Hétfő:

19.00

Testületi ülés I. rész

14. Kedd:

09.00

Testületi ülés I. rész (ism.)

19.00

Testületi ülés II. rész

15. Szerda:

09.00

Testületi ülés II. rész (ism.)

19.00

„NYERŐ”, telefonos játék. Az adás ideje alatt hívható telefonszám: 311-447.

16. Csütörtök:

00.00 - 24.00 NON-STOP képűjság

17. Péntek:

00.00 - 24.00 NON-STOP képűjság

18. Szombat:

00.00 - 24.00 NON-STOP képűjság

19. Vasárnap:

00.00 - 24.00 NON-STOP képűjság

Az esetleges műsorváltozást a NON-STOP képűjságban olvashatják!

Mohácsi Hírlap
Kétheti közéleti újság
ISSN 1216-4062

Lapkiadó és tulajdonos:
Schindlné Menyhárt Éva

Levelezési cím:
Mohács, Pf.: 73. 7701

Telefon: (69) 311-447

Főszerkesztő:
Köveskúti Péter

A szerkesztőség állandó munkatársai:
Antoni Andrea

Szaksz Éva

Nyomdai előkészítés:

»GA & BI«

Kiadványszerkesztő

Fotó- és

Reklámügynökség

Tel.: (69) 311-447